

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ

SPECIAL

KVĚTEN
2012

zdarma

JAN KLÍMA PAN PROBLÉMOVÝ

TÉMA

NOVÝ ŠÉF DISCIPLINÁRKY

JAK ŽIJE

JAROSLAV KAMENICKÝ

MLÁDEŽ

TOUR DE CLUB

***Koho nehřeje fotbal,
toho zahřejeme my***

PRAŽSKÁ TEPLÁRENSKÁ

Váš dodavatel tepla pro Prahu
a partner Pražského fotbalového svazu

STR. **2-5**

ROZHOVOR

JAN KLÍMA
PAN PROBLÉMOVÝ

STR. **16-17**

MLÁDEŽ

TOUR DE CLUB
ZAJÍMAVÝ PROJEKT PRO TÝMY

STR. **24-25**

PROFESE

GRAFIK ZE SPORTU
KAREL KUTHAN

EDITORIAL

Vážení fotbaloví nadšenci,

Jsem přesvědčen, že jste už v televizi zhlédli velmi povedený klip k projektu „Neberte nám naši hru“, který se velmi rychle dostal do povědomí lidí, kteří se kolem fotbalu pohybují. A to nejen v Praze. Jsem velmi rád, že se nám zajímavá kampaň pro děti takto vydařila a že má nečekaný celorepublikový dosah. Vždyť klip běžel v rámci Studia fotbal při Gambrinus lize, již týden co týden sledovaly statisíce diváků. Navíc promo týmy stále objíždějí utkání přípravků a sbírají podpisy do Kodexu slušného rodiče. Jsem si jistý, že se nám povedlo Pražský fotbalový svaz propagovat i za hranicemi našeho města a že na něj můžete být po právu hrdí. Pokud chcete více informací, navštivte internetovou stránku www.nebertenamnasihru.cz.

Rád bych zde upozornil na trvající akci partnera svazu CK Alexandria, který nabízí stejně jako před rokem několikaprocentní slevy (podle typu zájezdu) pro zástupce pražských klubů, přičemž tři procenta z ceny zájezdu po slevě jdou na účet konkrétního klubu. Podrobnější informace hledejte pro změnu na webu www.fotbalpraha.cz.

S kolegy neustále pracujeme na bezproblémovém zajištění chodu PFS, a tak už teď vyjednáváme s dalšími potenciálními partnery o jejich podpoře našeho hnutí. Pevně věřím, že se nám rozběhnutá jednání povede dotáhnout do zdárných konců a vy od nás v rámci kladných výsledků dostanete další benefity.

Přeji co nejúspěšnější soutěžní finiš!

Ing. Dušan Svoboda
předseda PFS

POD PALBOU
ROZHODČÍ FILIP ŠPIVÁK

STR. **6**

EXTRA
OMBUDSMANKA SPORTU

STR. **8**

TÉMA
M. PROCHÁZKA – NOVÝ ŠÉF DK

STR. **10-11**

HISTORIE
POHOV, VOLNO, DO TOHO!

STR. **12-13**

JAK ŽIJE
JAROSLAV KAMENICKÝ

STR. **14-15**

MLÁDEŽ
FILIP BLECHA – TALENT Z ĎOLÍČKU

STR. **18**

MLÁDEŽ
PELMEL ANEB CO SE DĚJE

STR. **20**

KLUB
AFK UNION ŽIŽKOV

STR. **22-23**

TRÉNINK
JAK S NÁHRADNÍKY...

STR. **26-27**

FOTO MĚSÍCE
WEB PFS

STR. **28**

Pražský fotbalový speciál

Ročník III – květen. Vydává: Pražský fotbalový svaz (PFS), Kozí 915/7, P.O.Box 2, 110 15 Praha 1. Kontakt: 733 141 394, PFSpecial@seznam.cz. Redakce – editor: Lukáš Vrkoč. Spolupracovníci: Petr Veselý (marketing), Radim Trusina, Štěpán Šimůnek, René Machálek a Miloslav Jenšík (texty), Ondřej Hanuš a Pavel Slavíček (foto), Soňa Charvátová (korektury), Jiří Formánek. Grafická úprava, tisk: PRESCO GROUP, a.s., Máchova 21, 120 00 Praha 2. Distribuce: GRAND PRINC MEDIA, a.s. Náklad: 7500 ks. ISSN 1805-2541

Foto na obálce: Ondřej Hanuš

Jan Klíma a fotbalová branka, to jde k sobě!

NECHTĚL BYCH SE TRÉNOVAT

EXLIGOVÝ BRANKÁŘ JAN KLÍMA HOVOŘÍ O TOM, JAK SNIL O REPREZENTACI, ALE DOČKAL SE JÍ „JEN“ VE FUTSALE. TEĎ CHYTÁ PRAŽSKÝ PŘEBOR V UHŘÍNĚVSI.

TEXT: Radim Trusina / FOTO: Ondřej Hanuš

Říká se o něm, že je to velký showman. Poznáte to na první pohled: „Jmenuju se Honza Klíma a piju Jima Beama,“ představí se, když ho potkáte poprvé. JAN KLÍMA, vynikající brankář ve fotbale i futsale, se v průběhu jarní části přeboru objevil v Uhříněvsi. V otevřeném rozhovoru přiznává, že byl vždycky problémový fotbalista.

Jak jste se dostal do Uhříněvsi?

Zavolal mi sekretář Honza Horáček, hráli jsme spolu futsal, jestli bych nepomohl, že se jim zranil brankář a chtějí zachránit přebor. Já skončil v Bělanech a chtěl si dát pauzu od fotbalu. Chytám futsalovou ligu, tak jsem si říkal, že to bude stačit. A pak se mi ozval.

Jak těžké je získat brankáře Klímu?

Je to celkem složité, což potvrdí všichni z klubů, kde jsem měl angažmá. (usmívá se) Ale asi vědí, proč to dělají. Zatím jsem nikdy nikoho nezklamal. Přiznávám, že to není levná záležitost, jenže už se mi krátí čas

a chci to mít zaplacené. O penězích se ale bavit nechci, důležité je, že v Uhříněvsi působí Honza Horáček a Radek Zlatník. Nešel bych někam, kde nikoho neznám, jen kvůli penězům.

Proč jste vůbec skončil v Bělanech?

Chytal jsem tam z kamarádství k Horstu Sieglvi, nedařilo se nám, nebyl kádr, jaký by měl na divizi být, nic nefungovalo, jak mělo. V listopadu jsem šel na operaci s kolenem,

dy a dnes. Myslím, že dřív tady byli daleko lepší fotbalisté, ale to nikdo nechodil do ciziny. Kvalita byla trochu jinde. Ale ani dneska není špatná.

Chytal jste fotbalovou ligu, pak za futsalovou reprezentaci. Cítíte se být víc fotbalovým nebo futsalovým brankářem?

Cítím se hlavně jako brankář. Jestli je to v Hanspaulce, ve futsale nebo na fotbale, v tom nevidím rozdíl. Člověk má spíš v srdci velký fotbal,

„JSEM SCHOPNÝ UDĚLAT TŘI KLÍČKY JEDNOMU HRÁČI. NECHCI HO ZESMĚŠŇOVAT, ALE UDĚLÁ MI DOBRĚ, KDYŽ TO ZVLÁDNU.“

pak jsem řekl, že si dám tu pauzu. Je to složité, Bělane pro mě nejsou moc příjemná záležitost, nechci to dál rozebírat.

Po jak dlouhé době jste zase v pražském přeboru?

Kdysi dávno jsem byl na Střížkově, tam jsem se vracel i z Příbrami do Běčka, působil jsem i na Čafce. Je hrozně těžké srovnávat tu soutěž teh-

ale spoustu krásných okamžiků jsem zažil i ve futsale. Obojí je pro mě na stejné úrovni.

I když jste to ve fotbale dotáhl až do ligy, futsal vás proslavil mnohem víc, souhlasíte?

Je to tak, člověk se navíc podíval do světa. Ve futsale byla větší šance dostat se do reprezentace, asi mě lidé víc berou jako futsalového brankáře.

Jak jednou vypadnete z velkého fotbalu, fanoušci vás škrtnou. Ve futsale jsem pořád, vysílá se hodně přenosů v televizi, tím je to dané.

Letos vám bude 42 let, přitom se-bou mlátíte o zem v přeboru, ve futsalové lize i na dalších akcích. Kde se ve vás pořád bere ta síla?

Cítím se na dvacet, i když tělo říká, že je mi přes čtyřicet. (směje se) Myšlenkami je člověk pořád mladý, jinak by těžko hledal motivaci pořád sebou práskat o zem. Ale podívejte se na Ládu Macha, bude mu padesát a chytá pořád divizi ve Štěchovicích. Klobouk dolů. Byl jsem s ním na Xaverově ve druhé lize. Tenkrát byli všichni nejlepší gólmáni tady, nikdo moc nechodil ven. Dostat se do ligy bylo možná těžší než se dneska prosadit do reprezentace.

Nikdy jsem nechytal. Řekněte mi, v čem se liší styly chytání ve fotbale a futsale?

Je to úplně jiné, jsou odlišné rozměry hřiště i brány. Ve futsale jde o to vykrýt úhly, na fotbale je velká brána, musíte víc číst hru i střelbu. Když neprokoknete střelce z vápna, málokdy to chytíte. Já jsem velký, ve futsale vykrývám mnohem víc prostoru, tím je to pro mě svým způsobem jednodušší.

Je pro brankáře dobré, když oba sporty kombinuje?

Když někdo dobře chytá ve fotbale, neznamená to, že bude výborný i ve futsale. Pechod je těžký.

Emoce ke Klímovi patří odjakživa.

Ohlédnutí za kariérou? Mohl prý dokázat víc...

Kterým směrem je těžší?

Pro mě to není problém, zvykl jsem si, dokážu se rychle přizpůsobit. Ale obecně je určitě těžší jít z haly na hřiště. Když nějaký gólman nemá fotbalové základy, specializuje se jen na futsal a vlezle do velké brány, tak je ztracený.

Je těžší čelit fotbalové nebo futsalové penaltě?

Penalta ze šestky ve futsale je skoro stejná jako na velkém fotbale. Když gólman tipne stranu, často ho míč trefí. Ale když dá hráč ránu, tak nestihnete vůbec zareagovat. V obou případech je to ale o psychice, i když

ve futsale je větší pravděpodobnost, že penaltu chytanu. Jsou v něm ale zase technicky zdatnější střelci.

Vám futsal hodně sedí, že? Můžete v něm dělat své oblíbené leg-rácky, výjezdy z branky...

To je právě omyl všech lidí, kteří si myslí, že tohle dělám jenom ve futsale. Na fotbale to dělám možná častěji. Zeptejte se v Uhříněvsi: byl jsem tam dva zápasy a dvakrát jsem jim trochu pocuchal nervy, udělal si pár kliček. Baví mě to, i když se mi to už párkrát vymstilo. Je to můj styl, ke Klímovi tohle patří.

Jdete na zápas s tím, že chcete napadajícího útočníka „vykoupat“?

Ne, dělám to pro lidi, aby se bavili. Jdu do toho klidně v první nebo poslední minutě, záleží na situaci. Jsem schopný udělat tři kličky jednomu hráči. Nechci ho zesměšňovat, ale udělá mi dobře, když to zvládnou.

Takže jste český Higuity?

(směje se) Mám rád tyhle extravagantní typy a oceňuju, když nějaký brankář dělá kousky, jakými se Higuity proslavil. Za stavu 7:0 si to dovolí každý, ale když je to 1:0 v po-

se mi jednou povedlo dát útočníkovi na malém vápně housle, když mě napadal.

Vyjel jste někdy na půlku?

Jasně, stalo se mi i to, že jsem byl na půlce soupeře. Nahrál jsem pak útočníkovi, ale gól nedal. To jsem prošel tak tři frajery, což bylo celkem extrémní.

Pověstné jsou taky vaše výhozy za zády.

Koukám napravo, hodím to doleva, mezi nohama, za tělem. Protihráči to asi nečekají. Že to nedělá nikdo jiný? Asi si nevěří. Když jsem jednou

„JÁ BYL VŽDYCKY BOHUŽEL PROBLÉMOVÝ. MĚL JSEM STŘETY S KAŽDÝM TRENÉREM.“

slední minutě, tak si na podobnou věc každý netroufne.

Vý ano.

Vím, že to není po taktické stránce správné, sám sebe bych nechtěl trénovat, to bych asi zešedivěl. (směje se) Je to známka osobnosti gólmana, ke mně to patří. Když vidím nějakého brankáře udělat kličku, zahřeje mě to u srdce.

Jaké vlastní kličky si ceníte nejvíc?

Toho bylo tolik... Cením si všech kousků, i když se to často spoluhráčům nelíbilo, když jsem riskoval výsledek. Ale emoce v zápase jsou u mě silnější než mozek. V Blšanech

házel míč za zády na mistrovství světa ve futsale proti Brazílii, nevšiml jsem si útočníka a dal jsem mu taky housle. To bylo dobré. (usmívá se)

Takže je vám blízký typ brankářů showmanů, jako je třeba Radek Šňozík?

Mám rád spíš zloduchy, Šňoza mezi ně patří, navíc má vynikající kopací techniku.

Vy jste zloduch?

Jo, já byl vždycky bohužel problémový. Měl jsem střety s každým trenérem, jak ale člověk stárne, tak zjišťuje, že měli ti trenéři pravdu. Tenkrát jsem si myslel, že ji mám já. Ať to byl Hřebík v Benešově nebo

V dresu Uhříněvsi na nejčerstvější štaci

Přestože od fotbalu zběhl k futsalu, na původní profesi nikdy nezanevřel.

Kotrba v Příbrami, měli vždycky kus té pravdy větší než já.

V čem byl problém? Ve vašem přístupu?

Ten jsem měl, myslím, dobrý. Byli jsme generace, která chtěla vyhrát za každou cenu. Nemysleli jsme na peníze a slávu, táhli jsme za jeden

hle věci, tak jsem se dneska mohl bavit životem, asi bych měl vyděláno...

Litujete toho? Kde jste mohl jako brankář být?

Lituju toho hodně. Nechci, aby to znělo moc velkohubě, ale kluci z Kozlovny, kde hraje spousta reprezentantů, tvrdí, že bych určitě chytl

V devatenácti letech jsem byl v ligovém týmu s hráči jako Kuka nebo Frýda a myslel jsem si, že mi patří svět. Dostal jsem nějaké peníze, šel jsem je utratit, bavil se. Vynechal jsem trénink a vymluvil se třeba na zubaře. Byla to životní chyba. Zaplaťpánbůh člověk pochopil, že to dělal špatně. Kdyby ne, dělám to stejně dodnes.

Co na to říkal tehdejší trenér Slavie Petržela?

Dal mi jednu šanci, tu jsem nevyužil, tak musel přijít trest, což bylo správné. Přehradil mě do bēčka. Já bych v kabině taky nechtěl hráče, který by mi mohl udělat problém tím, že by stáhl ostatní.

Na hřišti jste hodně emotivní typ, dokážete se pěkně rozčlít. Nemají z vás spoluhráči strach?

Má to i psychologický účinek na útočníky, že z vás pak můžou mít větší strach?

Taky, hluční brankáři budí větší respekt. Když před centrem pořádně zařvete, málokomu se tam chce jít. Soupeři vědí, že tam někdo stojí. Gólman, co mlčí, nemá takový respekt.

Popral jste se někdy při zápase?

Pár tahanic a strkanic tam bylo. Kecy mi nevadí, naopak, ty mám rád, nabíjejí mě. Dělá mi dobře, když vím, že jsem lidi vytočil. Vadí mi ale zákeřnost. To pak neudrží emoce a je to špatné.

Říká se, že gólmani a levá křídla jsou trochu zvláštní lidé. Souhlasí to?

Mě to vždycky táhlo do útoku a tam jsem hrál levé křídlo.

„LIGU JSEM SI ZKUSIL, ALE SÁM CÍTÍM, ŽE JSEM MOHL BÝT JINDE.“

provaz, i když jsme se neměli s někým v kabině rádi. To mi u dnešních kluků chybí. Mně vždycky vyčítali životosprávu, tu jsem měl horší. Dnes bych to řešil jinak. Dost lidí mi říkalo, že mám talent. Kdybych odboural ty-

německou nebo anglickou ligu. Měl jsem sny, ligu jsem si zkusil, ale sám cítím, že jsem mohl být jinde.

Sám jste řekl, že jste to jako mladý kluk ve Slavii neunesl. Co přesně?

NEJLEPŠÍ ČEŠTÍ GÓLMANI PODLE JANA KLÍMY

„Sice se mi moc nelíbí styl Petra Čecha, ale těžko ho můžu kritizovat, když dokázal to, co dokázal. Petr je jednička. Lidí hodně zapomínají na Radka Černého, který stále působí v Anglii. Pamatuju si ho ze Slavie a nikdy by mě nenapadlo, že to

dotáhne tak daleko. V lize mám rád Radka Šňozíka, výborný je Roman Pavlík, který by klidně mohl dostat šanci v reprezentaci. David Bičík není špatný, vysokou úroveň si už několik let drží Michal Špit a samozřejmě Jarda Blažek.“

„V DEVATENÁCTI LETECH JSEM BYL V LIGOVÉM TÝMU A MYSLEL JSEM SI, ŽE MI PATŘÍ SVĚT.“

Sice řvu, až to vypadá, že bych chtěl člověka zabít, ale ti kluci vědí, že to nemyslím špatně. Když si správně okřičím a zdiriguju obranu, mám pak lehčí práci.

Možná to někdo vymyslel podle vás, ne?

(Směje se) Taky se říká, že kromě brankářů a levých křídel jsou jiní i bubeníci.

Bubnujete?

Je zajímavé, že jsem vždycky chtěl hrát na bicí, ale nikdy jsem se to nenaučil. Něco na tom asi bude. (usmívá se)

Spoluhráči o vás říkají, že jste velký showman. Sedí to?

Mám rád zábavu, když se po zápase uvolní emoce. Dělán spoustu kravin, zpívám, po výhře až do rána. Nikdy jsem neměl problém zapadnout do nové kabiny. Stačí mi jeden trénink a je to moje teritorium.

Jak je to s tím sloganem, že pijete Jima Beama?

Když jsem přišel na Střížkov, platil jsem na zápisném asi sedm litrů Beama. Pili ho všichni a já začal s nimi. Rýmovalo se to, tak mi ten slogan zůstal. Táhne se se mnou od roku 1995, i když už Beama nepiju.

Čím se dnes živíte?

Trénuju na Spartě mladé brankáře,

dělám asistenta u A-dorostu. Dřív jsem měl s kamarádem hrací automaty, ale nechal jsem toho, protože jsem šel trénovat brankáře do Bohemians Praha, když byli v lize. To byla moje další chyba, živily by mě dobře, ale fotbalové srdíčko rozhodlo jinak. Nějaké peníze mám z fotbalu, pak ještě trénuju tři kluky. Vidím v tom budoucnost, připravovat mladé gólmány je těžší než udržovat ty dospělé, které toho už moc nenaučíte.

Mluvíte s vašimi svěřenci i o mímofotbalových chybách?

Jasně, dávám jim odstrašující příklad – sebe. Vím přesně, co mají v tomhle věku v hlavě, a nechci, aby skončili jako já. Říkám jim, že když teď zaberou, budou se díky fotbalu celý život bavit. Teď se to nejvíc láme: holky, diskotéky... Je hezké nosit dres Sparty, ale za půl roku to může být jinak. ■

JAN KLÍMA

- **Narozen:** 15. 10. 1970
- **Post:** fotbalový a futsalový brankář
- **Fotbalová kariéra:** Meteor (2x), Kladno, Slavia, Xaverov, Benešov, Střížkov (2x), Pardubice, Český Brod (3x), Lázně Bohdaneč, Příbram, Satalice, ČAFC, Kouřim, Admira, Votice, Dobřichovice, Dolní Chabry, Blšany, Uhřetěves. V lize odchytal za Bohdaneč a Příbram 23 zápasů.
- **Futsalová kariéra:** Vždy chytal jen

za Benago, za něj má v lize 193 startů/7 gólů a 38 asistencí. Bilance v reprezentaci: 55 zápasů/1 gól. „Díky futsalu jsem si splnil sen zachytat si za reprezentaci a zazpívat si hymnu.“

- **Zajímavost:** Proslul svými výjezdy z branky a výhozy za zády. „Klidně budu kopat i penalty, když bude potřeba. Nemám s tím problém. Na penaltu si budu věřit vždycky,“ tvrdí.

INZERCE

PETRSPO[®]RT

- VÝROBA HLINÍKOVÝCH FOTBALOVÝCH BRANEK
- VÝROBA MONTOVANÝCH TRIBUN
- VÝROBA STŘÍDAČEK

www.fotbalovebranky.cz

Ing. Petr Lískovec, 602 436 272; liskovec@pohoda.com

NENECHÁVEJ KLÍČE ZVENKU!

Filip občas bojuje nejen proti soupeřům...

ROZHODČÍ FILIP ŠPIVÁK V PRAVIDELNÉM DOTAZNÍKU SPECIÁLU

TEXT: Lukáš Vrkoč / FOTO: archiv F. Špiváka

„Hanlivé výrazy běžné z fotbalových hřišť chápu, ale projevy rasismu mě mrzí,“ říká FILIP ŠPIVÁK, další z řady rozhodčích, kteří odpovídají na osmero stejných dotazů.

Čím se živíte a jaké máte vzdělání?

Vystudoval jsem SOŠ pro Administrativu Evropské unie, poté jsem pracoval na Exekutivním oddělení Obvodního soudu pro Prahu 8, odkud jsem kvůli špatným platovým podmínkám odešel do firmy, která se zabývala distribucí oken. Tam jsem pracoval jako osobní asistent vedoucího pobočky. Po zásahu vyšší moci, rozumějte ekonomické krize, jsem byl toto místo nucen opustit a nyní pracuji v pohostinství.

Co vás vedlo k tomu stát se rozhodčím a proč to vlastně děláte?

S pískáním jsem začal, už když jsem aktivně hrál fotbal, ve chvíli, kdy jsem kvůli škole a taky trochu kvůli lenosti nestíhal nebo nebyl ochotný chodit na tréninky. Bylo to na střední škole a máma mě neustále nutila, ať si najdu nějakou brigádu. Místo toho, abych stál někde za pokladnou ve fast foodu, jsem se rozhodl zůstat u sportu, který dělám

již od šesti let, a udělal jsem dobře. Ze začátku to byla brigáda, ale nyní je to něco, co dělám hrozně rád, a nedovedu si představit, že bych s tím měl přestat. Je to příležitost oprostit se od starostí všedního dne. Poznávám nové lidi, ale hlavně je v Praze skvělá parta rozhodčích, do které bych se nikdy neměl možnost zapojit, kdybych se tenkrát nestal jedním z nich.

Jaké bylo vaše první utkání v roli rozhodčího a jak se vám povedlo?

Moje první utkání bylo na zimním turnaji žáků v Bohnicích. Už si nepamatuji, kdo s kým hrál ani jak utkání dopadlo, ale velmi dobře si vzpomínám, že se na mě přišel podívat člověk ze svazu a dal mi velmi cennou radu, když za mnou přišel o přestávce do kabiny. A to, že klíče od šatny se nikdy nemají nechávat z venku v zámku, aby mě nikdo nemohl zamknout. (směje se)

Co říká vaše rodina na to, že jste rozhodčím a tedy člověkem, jemuž lidé občas sprostě nadávají?

To, že mi během utkání nadávají, rodiče nesnášejí úplně dobře. Vzhle-

dem k mé barvě pleti jsou ty nadávky občas i mimo rámec nějakých emocí, které neodmyslitelně k fotbalu patří, a je pravda, že i já občas nadávky tohoto typu neberu dobře. Pochopím, když mi někdo řekne například, že jsem debil nebo podobné výrazy, které se vyskytují na hřišti nebo spíše za klan-drem od diváků takřka vždy, ale když se do toho zatáhne rasismus, tak to mě potom hodně mrzí a třeba i pár hodin po utkání o tom stále přemýšlím. Je to i hlavní důvod, proč se na utkání, která rozhodují, nechodí rodiče dívat.

Máte nějaký rituál před utkáním? Jak se připravujete?

Tak nejedná se přímo o rituály, spíše jsou to zažitá zvyky už z doby, kdy jsem fotbal hrával. Pokud se jedná o odpolední utkání, tak se najím nejpozději čtyři hodiny před výkopem a vlezu si doma do vany, kde se vždy dokážu oprostit od věcí, které se nevztahují k danému utkání. Je to takový můj relax. Další z mých zvyků je ten, že si hodinky dávám na ruku až těsně před výkopem. Pokud se hraje zápas ráno, tak určitě jdu brzy spát, abych byl ráno připraven. Dám si vždy kafe a jde se na věc.

Stal se vám na hřišti nějaký trapas?

Stala se mi věc na utkání přeboru mužů, kdy jsem měl signalizovat dosažení branky tím, že vyrazím směrem k půlící čáře, podklouzla mi noha a šel jsem k zemi. Tým, který dosáhl branky, se ji rozhodl oslavit přímo přede mnou, ovšem když hráči viděli, jak jsem sletěl, tak úplně zapomněli na to, že dali gól, a začali se mi hromadně smát. (stydí se)

Na jaká utkání se nejvíce těšíte?

Určitě se mnohem víc těším na zápasy, ve kterých o něco jde, ať už je to sestup či postup. Takovéhle zápasy si opravdu užívám, vždy mě to nabit adrenalinem. Je to jiné, než když se jde na utkání, kde hraje pátý se šestým a můžou to jít prostě jen tak odkopat.

Kde mají nejlepší kantýnu, pivo a klobásu?

Těch míst je určitě víc. Když jsou tam lidé, se kterými se dá rozumně posedět a mluvit i po utkání, které třeba jejich mužstvo nevyhrálo, tak je to příjemné všude. Kdybych měl opravdu nějaké místo vybrat, řeknu Březiněves, kde hraje svá utkání rezerva Bohemians Praha, a také kantýna na Junioru. ■

INZERCE

FSG **SVOBODA**
STEINFELD

AKČNÍ NABÍDKA

JAKO

LIVING SPORTS

barva a velikost 116 - 3XL
dle vašeho výběru

V případě vašeho
zájmu vám
zpracujeme
výhodnou nabídku
pro váš klub.

SADA
DRESŮ BOCA

14x dres + 14x trenýrky

6 990,-Kč

PLAYER

již od Polyesterová
soutěževo PLAYER

795,-Kč

Tréninkové
kalhoty
zdarma

V případě zájmu kontaktujte naše obchodní zastoupení v Praze :
Jirka Novák +420777276667 j.novak@team-jako.cz
Michal Krejca +420723609775 m.krejca@team-jako.cz
Karel Špringer +420777599599 springer.karel@quick.cz

www.jakojedenteam.cz

Helena Chudomelová je dobrou duší sportovních organizací v celé Praze...

OMBUDSMANKA SPORTU

PRAŽSKÁ RADNÍ HELENA CHUDOMELOVÁ UJIŠTUJE, ŽE MÁ SMYSL, ABY FOTBALOVÉ KLUBY ŽÁDALY NA MAGISTRÁTU O GRANTY

TEXT: Radim Trusina / FOTO: archiv

Má velké slovo při rozdělování peněz do sportu na území Prahy. Radní za TOP 09 HELENA CHUDOMELOVÁ je předsedkyní Komise Rady hlavního města Prahy pro udělování grantů v oblasti sportu a tělovýchovy. A fotbalovým klubům radí: „Zkoušejte si podávat žádosti, prostor tady je.“

V minulém roce přijal magistrát 1428 žádostí o granty od různých sportovních organizací s požadavkem na celkovou sumu 587,6 milionu korun. „K dispozici jsme měli 125 milionů, nemůžeme tedy splnit všechny požadavky. Snažíme se ale peníze proporcionálně rozdělit, málokdo dostane sto procent, co žádá. Víme, že se žádosti navyšují,“ říká Chudomelová.

Granty se udělují na základě vyhlášených programů, což se děje jednou ročně v létě. Kluby pak mají čas do podzimu, aby posílaly své žádosti. „Nesmí to být podnikatelský subjekt, ale neziskovky nebo příspěvkové organizace,“ vysvětluje Chudomelová. „Žádosti musí podepisovat statutární zástupci klubů nebo organizací. Už se nám stalo, že toho bylo zneužito,“ upozorňuje radní.

Priorita? Mládež!

Nejčastěji se vypisují tři základní programy: 1. investice na opravu

sportovišť, 2. mládež, 3. provoz sportovišť. Spadají sem rekonstrukce zázemí i hracích ploch, fotbalové turnaje a akce pro děti, soustředění, tréninkové kempy, příspěvky na nájemné. „Objevují se i žádosti na dospělě. Tady se ale počítá s tím, že dospělí mají svoje peníze nebo si dokážou sehnat sponzory. Podporujeme děti. Čím dál víc sedí u počítačů a cpou se hamburgery. Ve škole je třetina z nich osvobozená od tělocviku, to chceme zlomit,“ líčí Chudomelová.

Mládež je jasnou prioritou. To potvrzuje i nedávná dotace magistrátu 1,2 milionu korun na projekt Pražského fotbalového svazu „Bezpečné branky“.

Často se objevují hlasy, že získat grant je takřka nemožné, pravidla jsou složitá a pro laiky nepřehledná. „Ten názor jsem také slyšela a překvapil mě. Kolegové z jiných krajů říkali, že má Praha granty udělané pěkně. Přesto to ještě zkusíme upravit a zjednodušit, aby byla v létě, až je zase budeme vyhlášovat, novelizovaná pravidla,“ slibuje Chudomelová.

Všechny podmínky jsou vyvěšeny na internetu. „Nejčastěji dělají lidé chybu v tom, že žádají ve špatném programu. Žádost o grant musí být formálně v pořádku. Když to tak není, vrátíme je s tím, aby byly nedostatky odstraněny,“ popisuje. „Na odboru

školsství, mládeže a sportu je možné domluvit si konzultace, kde se lidé mohou přijít zeptat, jestli je jejich žádost v pořádku. Všechny praktické věci se tam žadatelé dozvědí...“

Dali i přes milion

Fotbalové kluby z Prahy jsou mezi nimi často. „Žádají a dostávají, všem měříme stejně a spravedlivě,“ říká Chudomelová. Smůlu má jen ten, kdo nestihne podat žádost v termínu nebo neodstraní případné formální nedostatky.

Výše požadované částky není ničím omezená, ale měla by vycházet z reálných potřeb. „Zohledňuje se záměr, na co jsou peníze určeny. Když na rekonstrukci hracích ploch, tak tu za sto tisíc neuděláte. Už jsme dali i přes milion. Když nebude mít klub nemístné požadavky, které nedokážeme splnit, přece jen se z toho něco dá zaplatit. Všechny žádosti pečlivě čteme, každý projekt je posuzován zvlášť,“ ujišťuje Chudomelová.

Sama dokázala pomoci fotbalovému Zličínu, i když ne přímo grantem. „Dva pánové, kteří tam dávají peníze do mládeže, mají herní automaty na Černém Mostě a dostali výpověď. Zjistila jsem, že neoprávněně, nebyl důvod jim nájem vypovídat. Zůstali tam a mohou se dál na Zličíně starat o mládež. Funguje tam perfektně,“ říká Chudomelová, která je na radnici jakousi „ombudsmankou sportu“. „Musím hájit zájmy sportu, jsem tady od toho. Sama sportuji, jezdím na dračích lodích, mám pro to pochopení, stejně tak spousta lidí na magistrátu. Sehnat v dnešní době finance na sport je těžké, ale snažíme se, aby objem peněz na granty zůstal na stejné úrovni,“ uzavírá sympaticky.

... a sama také ráda a aktivně sportuje!

www.e-sportshop.cz

u nás dostanete vždy něco navíc ...

RADAN SPORT

Vrbenská 6, 370 31 České Budějovice, e-mail: obchod@mercoint.cz

Tel.: +420 387 411 543, mobil: +420 603 452 982, fax: +420 387 411 573

Tenis

Squash

Badminton

Ricochet

Stolní tenis

Fotbal

Hokej

Florbal

Výroba sportovního oblečení

Suvenýry a sportovní reklama

Volný čas

Vodní sporty

Lyžování

Skateboardy

a ostatní teamové sporty

Fitness

Aerobic

Yoga

Pilates

Box

Judo

Karate

Camping

Turistika

In-line

ATLETIKA BADMINTON BASEBAL BASKETBAL FLOORBAL FOTBAL

dresy
šortky
stulpny
teplákové soupravy
brankářské oblečení
rozlišovací tílka
sport. textil - ostatní
míče
kopačky
tašky
chrániče
brankářské rukavice
vybavení hřišť
tréninové pomůcky
bandáže, výživa, ...
ostatní
bundy

suvenýry, fanshop

minidresy

šály

Dále vyrábíme
repliky dresů
pro fanoušky,
šátky,
klubové kličky...

FOTBALOVÉ DOPLŇKY

Kompresor

220 V + příslušenství

2.490,- Kč

Ruční hustilka

Materiál: plast
Provedení: dvoučinná

100,- Kč

Nosič lahví standard

Materiál: plast
Provedení: pro 8 ks lahví

99,- Kč

Plastová láhev

50,- Kč

Objem: 1 l

95,- Kč

Objem: 0,9 l, s hubičkou

Chrániče Trainer

Velikost:
XS, M, XL

100,- Kč

Chrániče Match

Velikost:
S, M, L

295,- Kč

Kapitánská páska

Barvy: modrobílá, čenobílá

39,- Kč

Pomezni praporek

Sada: 2 ks

270,- Kč

Karty pro rozhodčí

Set: žlutá + červená

20,- Kč

Píšťalky

Materiál: kov
Provedení: na prsty

75,- Kč

Materiál: plast
Provedení: na krk
se šňůrkou

29,- Kč

Elektronická
Provedení: na krk
se šňůrkou

350,- Kč

Tejpovací páska

Rozměry: 2,5 cm x 13,8 m
3,8 cm x 13,8 m

65,- Kč

55,- Kč

Chladicí spray

Objem: 400 ml

100,- Kč

Chladicí sáček

15 x 13 cm
Jednorázové použití

28,- Kč

Estim

Obsah:
1 l

350,- Kč

Izotonický nápoj Unisport

Obsah:
1 l

395,- Kč

Izotonic

Obsah:
1 kg

115,- Kč

TRÉNINKOVÉ POMŮCKY

Tréninkový kužel

Výška: 23, 30, 38 46 cm
Materiál: plast
Barva: oranžová, žlutá

80,- Kč

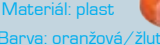
45,- Kč

100,- Kč

20,- Kč

Vytyčovací mety

Sada: 24 kusů
Materiál: plast
Barva: oranžová/žlutá

350,- Kč

Digitální stopky

Junso
JS-306

125,- Kč

390,- Kč

Taktická tabule

Rozměr: A4
Materiál: plast

350,- Kč

Sada pro přeskok

Sada:
2 x kužel
2 x držák
1 x tyč

390,- Kč

Mechanická čísla pro střídání

Oboustranná
(oranžová,
zelená)

850,- Kč

Střídací tabule

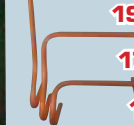
8990,- Kč

Elektronická
(červená, zelená)

890,- Kč

Překážkový set MS-11

Provedení: s bodcem a kloubem

195,- Kč

170,- Kč

135,- Kč

Výška: 15, 30, 50 cm

Slalomová tyč

S kloubem
komplet

290,- Kč

115,- Kč

Medicinbal

Syntetický

250,- Kč

390,- Kč

465,- Kč

325,- Kč

535,- Kč

Hmotnost: 1, 2, 3, 4, 5 kg

Agility žebřík

890,- Kč

Materiál:
plast/polyester
Délka: 5,5 m (11 polí)

Fotbalové branky

Přenosné, hliníkové, včetně sítě

Rozměry: 5 x 2 m 20.230,- Kč

Rozměry: 3 x 2 m 15.470,- Kč

Rozměry: 7,32 x 2,44 m

33.320,- Kč

Všechny ceny uvedeny včetně DPH.

Kompletní nabídku zboží najdete na www.e-sportshop.cz

Ačkoliv je Martin Procházka pracovně vytížen na Spartě, stihá se věnovat i disciplinárce PFS.

NA TRENÉRY A KAPITÁNY JSEM PŘÍSNĚJŠÍ

ROZHOVOR S MARTINEM PROCHÁZKOU, NOVÝM ŠÉFEM DISCIPLINÁRNÍ KOMISE PRAŽSKÉHO FOTBALOVÉHO SVAZU

TEXT: Radim Trusina / FOTO: Ondřej Hanuš

Od jarní sezony převzal vládu nad „fotbalovým soudem“ v Praze nový muž. Disciplinární komisi Pražského fotbalového svazu teď velí **MARTIN PROCHÁZKA**, který vystřídal ve funkci Tomáše Capouška. „Práce předešlé komise se mi líbila, chtěl bych pokračovat v tom, co se tady rozjelo,“ říká 30letý Procházka.

Docela v tichosti jste se stal šéfem disciplinární komise. Jak se to seběhlo?

Už dřív jsem působil v Legislativní radě Pražského fotbalového svazu, Tomáše Capouška jsem znal delší dobu, dokonce jsme spolu pracovali v advokátní kanceláři. On v zimě odešel na FAČR do Odvolací a revizní komise, tak šáněl někoho, kdo by disciplinární komisi převzal po něm. Přišlo mi to jako zajímavá práce, tak jsem kývl.

Co vám na práci šéfa disciplinární komise přijde zajímavé?

Dostanu se k výkonnostnímu fotbalu, který má u nás velkou tradici. Druhá věc je právní stránka věci: abych mohl dobře dělat v disciplinárce, musím dobře znát fotbalové řády. Vidím

do fotbalu i z jiné stránky, nesleduji jenom hru, ale i ostatní věci okolo.

Takže to berete i jako právníickou praxi?

Svým způsobem určitě. Nikdy dřív by mě nenapadlo, že bych mohl pracovat ve fotbale. A stalo se, dělám právníka na Spartě, teď navíc na disciplinárce. Fotbal mám hrozně rád, baví mě a jsem rád, že to takhle dopadlo.

Jakou roli hrál ve vašem jmenování šéfem komise Dušan Svoboda, který je členem vedení Sparty a zároveň šéfuje Pražskému fotbalovému svazu?

Nějakou roli v tom hrál určitě. Bavil jsem se s ním o tom, že je tady tahle možnost, on mě podpořil. Je to moje první zkušenost v podobné roli. Legislativní rada je jiný orgán, tam se řeší právní věci, které jsou potřeba pro svaz. Tohle je úplně něco jiného.

Jaké máte zatím jako šéf fotbalového soudu v Praze pocity?

Na větší hodnocení je čas, zatím to dělám chvilku. Ale líbilo se mi, jak byla komise vedená doteď Tomášem Capouškem. Byla tady ustálená praxe: když někdo udělal přestupek, předem mohl tušit, jaký trest dostane. V práci

každé disciplinární komise je důležitá předvídatelnost rozhodování.

Které případy řešíte nejčastěji?

Kromě klasických vyloučení je to zatím docela pestré. Před každým zasedáním jsem zvědavý, co nás zase čeká. Bude to i tím, že jsem tady krátce, takže je pro mě hodně případů zcela nových.

Dával vám předchůdce Capoušek nějaké školení, jak k čemu přistupovat?

Dohodli jsme se, že uděláme na pár měsíců přechodné období, aby mi práci předal. Zatím chodí na zasedání taky a radíme se, aby v rozhodování

mezi starou a novou komisí nebyly moc velké skoky.

Takže vaším základním cílem bude udržet nastolený trend a směr?

Přesně tak. To mi přijde hodně důležité.

Počítáte s tím, že budete u fotbalistů neoblíbený?

Disciplinárka je součástí fotbalového života, a když se něco stane, musí to někdo řešit, což snad všichni musí chápat. Nijak extra jsem o tom nepřemýšlel, ale necítím, že bych měl být neoblíbený.

Co je pro vás z pozice šéfa disciplinární komise nejtěžší?

Může nastat případ, kdy má člověk pocit, že by trest dávat nemusel, ale dát ho musí. Například červená karta po druhé žluté. Dřív za to byla podmínka, dnes už se nedává a my to nemůžeme měnit. Na druhou stranu nemám takovou rozhodovací praxi a neviděl jsem tolik případů křivdy, aby mi to přišlo jako nějaký velký problém. Podmínka je dobrá v tom, že ji člověk může ušít na míru konkrétní situaci, ale předem jasně daný trest

KDO JE MARTIN PROCHÁZKA

- Tricetiletý právník, který pracuje na Spartě. „Když má člověk rád fotbal jako já, je to ideální zaměstnání,“ říká.
- Od začátku roku 2012 šéf Disciplinární komise Pražského fotbalového svazu.
- Fotbal hrál za Čechii Smichov ve II. třídě, působil i v nižších futsalových soutěžích, ale skončil kvůli problémům s koleny. „Nikdy jsem nebyl vyloučený, u disciplinární jsem byl poprvé až jako její předseda,“ směje se.

zjednodušuje práci a působí i preventivně.

Berete jako polehčující okolnost, když se hráč přijde přiznat nebo omluvit přímo před komisí?

Když se někdo přijde omluvit a je vidět, že je mu to upřímně líto, určitě se k tomu přihlíží. Takový člověk odejde s jiným trestem než někdo, kdo by byl vulgární i u nás. V zápasech jsou emoce, je jedno, na jaké se hraje úrovni. Když člověku vychladne hlava, může uznat, že udělal chybu. Bereme to víc lidsky než na vyšších úrovních.

Takže chcete vytvořit lidskou disciplinární komisi?

prezentanta Ladislava Vízka z Dolních Chaběr. Měříte i takhle známé osobnosti stejně?

Dostal jeden zápas, bylo to klasické vyloučení po faulu ve vápně, kdy zmařil jasnou brankovou příležitost. Všiml jsem si toho jména, zastavil jsem se nad tím, ale protekci nemá samozřejmě nikdo.

A co když vám někdo není sympatický? Přidáte mu?

Že bych se chtěl někomu pomstít a napařit mu vyšší trest? To si nedokážu představit. Emoce musí jít úplně stranou, to je jedna ze základních věcí. Funguje to automaticky.

Je to v přátelštějším duchu, ale nějaký odstup si člověk musí udržet. Spíš se o věcech bavíme, my zdůvodníme výši trestu a řekneme, proč a jak očekáváme, že se z toho ten dotyčný poučí. Takže se snažíme i trochu vychovávat. U mladého kluka je to na místě, když vám tam přijde starý chlap, je to něco jiného, s tím moc neuděláme.

Děje se v Praze hodně fotbalových hříchů?

Podle toho, co nám chodí na stůl, je to v klidu. Jsme až překvapení, před rokem touhle dobou bylo případů mnohem víc. Je toho méně, což je dobře a pro mě je to ideální start.

žou strhnout i ostatní v týmu. Tyhle dvě osoby by měly působit kladně. S oběma funkcemi je spojená určitá odpovědnost. K tomu se při ukládání trestů přihlíží.

Je na zasedání disciplinární komise někdy také sranda?

Samozřejmě. Vyplyvá to z toho, že některé nadávky, které řešíme, mají komický nádech. Když si je čtete, představujete si, jak to na hřišti v tu chvíli vypadalo. Při vyslýchání sranda nebývá, to až když se radíme. Před hráči a funkcionáři si musíme zachovat dekorum. Když ale přijde pokorný člověk a dokáže se zasmát tomu, co

Máte stop na čtyři zápasy, kapitáne! Proč neudělit trest s úsměvem?

K mužům z lavičky – trenérům – je šéf DK přísnější!

Ano, a taky předvídatelnou, aby každý věděl, jaký trest bude následovat.

To znamená, že za vyloučení po druhé žluté bude zápas stop, za podražení v nepřerušené hře dvě utkání, tři za podražení v přerušené hře, čtyři za strčení do protihráče, pět za nadávky rozhodčímu?

Docela jste to trefil, takhle nějak to zhruba je. Přísnější tresty jsou za vulgární nadávky, kde je to také odstupňované podle toho, co dotyčný řekne. Nejhorší je pak inzultace rozhodčích, ti musejí být chráněni. Problém by byl i ve chvíli, kdyby nějaký fotbalista zranil protihráče a ten měl nějaké následky.

Nedávno jste trestal bývalého re-

Zkuste pro lidi, co před vaší komisí nikdy nebyli, popsat, jak probíhá zasedání disciplinární komise.

Většinou si během dopoledne pošleme e-mail, kolik je případů, jestli je potřeba scházet se dřív, aby se všechno stihlo. Když se někdo přijde hájit, bereme ho přednostně, aby nemusel čekat. Vyslechneme jej, poradíme se a rozhodneme. Klasických případů bývá od deseti do padesáti, tam to bývá jasné. Řešíme každou věc zvlášť, u složitějších prohrášek se radíme. Je nás pět, takže mám rozhodující hlas. Zasedáme od třiceti minut do hodiny a půl.

Máte od hráčů odstup, nebo jste v duchu toho, co jste říkal o lidské komisí, přátelštější?

Myslíte, že je vaše komise přísná, nebo spíš benevolentnější?

Obecně platí, že se tresty snažíme držet spíš níž. Je to výkonnostní fotbal, všichni to dělají pro radost, není důvod dávat stopky na dlouhou dobu.

Co už je pro vás tvrdý trest?

Stopka na víc než jeden zápas je trest, který je znát. Už to není jen jeden víkend, kdy si člověk od fotbalu odpočine.

Specifickou skupinou jsou trenéři. Jak často k vám chodí a jaké si odnášejí tresty?

Záleží na tom, co řeknou a kolikrát to řeknou. (usmívá se) K trenérům mám trochu jiný přístup, měli by jít příkladem, což platí i pro kapitány. Když tihle lidé neunesou emoce, mů-

udělal, tak se rád zasmějeme s ním.

Dostanete se k fotbalovým řádům i na Spartě?

Když jsme předvoláni před disciplinární komisí FAČR, tak k tomu něco říkám. Bavíme se o tom, jaký trest může přijít, jaké jsou případné polehčující okolnosti, vymýšlíme argumentaci.

A co je podle vás lehčí: dělat ve fotbale obhájce nebo soudce?

Nedá se to vůbec porovnat. Je pravda, že dřív jsem hlavně argumentoval, teď vyslýchám. Odpovědnost je zhruba stejná. Když právník zastupuje klienta a udělá chybu, může mu pokazit život. Stejně tak soudce špatným rozhodnutím. Odpovědnost je vždy a všude. ■

INZERCE

ERA pomáhá fotbalovým klubům

Vážení a milí čtenáři, dovolujeme si Vám představit služby Era Poštovní spořitelny, které dokážou pomoci zpřehlednit a zjednodušit finanční situaci nejen fotbalových klubů, ale i dalších organizací podobného typu. Jedná se především o Era Účet pro neziskový sektor, do kterého kluby spadají. Tento účet je výjimečný především tím, že se po celou dobu existence neplatí za jeho vedení. Díky dostupnosti poboček České pošty je zároveň bezkonkurenčně nejdostupnějším účtem na trhu tzn., že běžné transakce (vklady, výběry, příkazy) je možno realizovat právě na České poště, ale i na Finančních centrech Poštovní spořitelny. Samozřejmě je k účtu možnost zdarma zřídit a vést elektronické bankovníctví, které umožňuje ovládání tohoto účtu 24 hodin denně 7 dní v týdnu pomocí internetu. Novinkou je také aplikace Smartbanking fungující na vybraných telefonech. V případě zájmu o bližší informace kontaktujte níže uvedeného pracovníka, se kterým je možnost domluvit osobní schůzku v sídle Vašeho fotbalového klubu, nebo na jiném domluveném místě.

Prejeme mnoho sportovních úspěchů
Vaše Era

WWW.ERASVET.CZ | 800 210 210

POŠTOVNÍ SPOŘITELNA JE SOUČÁSTÍ ČESKOSLOVENSKÉ OBCHODNÍ BANKY, A.S.

Lukáš Kvasnička
obchodní manažer PS
+420 724 635 894
lukvasnicka@csob.cz
www.erasvet.cz

Jedna ze sestav Burianovy XI: zleva stojí Tožička, Puč, Pleticha, Čapek, král komiků, Seifert a Reichardt, před nimi jsou Plodr, Šíba, Subrt a Hejma.

BURIAN, PLINCNER, SKEP – JAK SE TO RÝMUJE?

KAPITOLY Z HISTORIE PRAŽSKÉHO FOTBALOVÉHO SVAZU

TEXT: Miloslav Jenšík / FOTO: archiv autora

Svého času se ve stříhovém televizním dokumentu o Vlastovi Burianovi objevil i záběr, na kterém se král komiků představil v brankářské výstroji uprostřed záhadné fotbalové jedenáctky. V čem spočívala ta záhada? Některé hráče poznali i nepamětníci; portréty slavných hvězd předválečné éry dodnes obíhají knihami a časopisy, a když má někdo paměť na tváře... Jenomže většina mužů kolem Buriana se sice rekrutovala ze

Slavie, ale byla tam i esa odjinud, dokonce nejenom z fotbalového trávníku!

V kronikách pražského fotbalu lze objevit jména týmů, po kterých se dávno slehla zem. A jak byly svého času některé z nich populární! Jejich jména plnila sportovní stránky novin a chodily se na ně dívat tisícové davy fanoušků. Nevěříte? Tak si povíme něco o třech takových mužstvech.

Když Burian zběhl

Král komiků nebyl ledajaký gólman! Nic na ten způsob, jako když dnes zakopává o míč třeba Alois Náhlavský. Vlasta zamlada se vši vážností výborně chytal třeba i za Viktorii Žižkov nebo za Spartu; jeho jméno najdeme i v sestavách pěti derby ve znamení „S“; dvakrát proti slávistům vychytal nulu! Fotbalovou velkou scénu opustil – a hodně nerad – až pod tvrdým tlakem diva-

delních a kabaretních podnikatelů. Ti se pochopitelně bouřili, když hvězda představení dorazila do šatny až na poslední chvíli ještě celá uříčená nebo když se kvůli ní musel narychlo měnit repertoár.

Fotbalu a rudé barvě ale Burian zůstal věrný až do své smrti. S jednou jedinou výjimkou, ale i za tu vlastně mohla jeho věrnost starým spartánským kamarádům. Když zkraje třicátých let na Spartě došlo k velkým proměnám ve výboru, musel klub opustit i jeho někdejší sekretář a pokladník Ferdinand Scheinost; dokonce ho zbavili čestného členství. A do nemilosti rázem upadla i největší klubová legenda – Káďa! Skvělý centrforvard se i v pětatřiceti letech udržoval ve znamenité formě, už díky nezměrnému fondu zkušeností stále měl i na národní mužstvo. Jenže

Josef Čapek – pozdější sekretář, pokladník i „tiskový mluvčí“ Burianovy jedenáctky – na vrcholu kariéry roku 1926 v Praze; dalšími slávisty na snímku jsou (zleva) Pleticha a Silný.

V prvním mezistátním utkání po osvobození v Praze reprezentoval i odchovanec SKEPU Jiří Zmatlík. Tady je v souboji s brankářem Da Ruiem a Grillonem.

se otevřeně postavil za Scheinosta, který ho kdysi na Letnou přivedl...

Křivda, která se stala oběma velkým spartánským srdcařům a jeho dobrým přátelům, krále komiků vytvočila. Pěkně od plíc pověděl výboru své a pak za sebou bouchl dveřmi. Odešel na Slavii. Přivedl ho tam její dlouholetý záložník František Plodr, který po skončení hráčské dráhy působil v Divadle Vlasty Buriana jako tajemník a občasný herec. Burian si totiž přes noc vytvořil zájezdovou jedenáctku, asociace však trvala na tom, že utkání s ní povolí členským klubům jen tehdy, když se tým celebrit stane součástí některého z nich. A zázemí nabídla právě Slavia. Snad v tom byl i kousek její a Burianovy zlomyslnosti...

Páteř mužstva vytvořili slavní internacionálové červenobílých, kteří už opustili ligovou scénu: Josef Čapek, Emil Seifert, Josef Pleticha... Ale zahráli si tu i borci, kteří právě neměli v základní jedenáctce sešlvaných pevné místo, a po sérii zranění se v modrém dresu rozehrával do nové velké formy i Antonín Puč, který pak v roce 1934 vstřelil náš jediný gól ve finále světového šampionátu v Římě.

Jen v roce 1931 vyhrála Burianova XI šestadvacet z celkového počtu jedenatřiceti zápasů a nastřílela 189 gólů. A pozor, soupeři nebyli ledacjakí, k poraženým patřily třeba i Viktorie ze Žižkova a z Plzně, Židenice (nynější Zbrojovka), Zlín, Hradec Králové... Tým si dokonce zahrál i jako sparingpartner národního mužstva. K jeho popularitě přispívaly také hvězdy jiných sportů, samozřejmě takové, které svedly lecjaké kouzlo i v kopačkách: třeba hokejoví bliženci Josef Maleček a Jiří Tožička nebo tenisový reprezentant Josef Síba.

Vyhledávaným soupeřem byla Burianova XI také proto, že na každé její venkovské utkání zákonitě navázal společenský večer, na kterém bylo rovněž vyprodáno – a jak by ne, když jeho zlatým hřebem byla Burianova komická čísla! Z výtěžků zápasů i večírků šly značné sumy na dobročinné účely.

Burian se nakonec do milované Sparty se ctí a slávou vrátil. Dokonce po nějaký čas i trénoval ligový tým. Ujal se jej v době jeho těžké krize na začátku čtyřicátých let, když se do toho nikomu nechtělo, a vykonával ji, jak nejlépe uměl.

Šok v zelenobilém

František Plincner byl takový malý Baťa. A velký žižkovský patriot. Vedle své výroby a obchodu s obuví založil i fotbalový klub a do vínku mu dal barvy zelenou a bílou – snad proto, že patřili Žižkovskému teamu, kterému předtím fandil. Teď ale už měl v srdci místo jen pro své firemní mužstvo. Dovedl je šikovně posilovat vysloužilými borci předních mužstev; některým nabídl slušné honoráře, jiným občas i zaměstnání.

Vzdor tomu se tým Sportovního sdružení Plincner po celou dobu své existence pohyboval jen v nižších pražských soutěžích – s výjimkou roku 1941, kdy jako klub II. třídy neuvěřitelně zazářil v Poháru Středočeské župy. Prvořadou senzací byl už jeho postup do osmifinále, ale to nejlepší mělo teprve přijít: vyřadil pak i Kolín a žižkovskou Viktoru (právě sestoupila z ligy) a v semifinále Spartu na jejím hřišti 4:2! Rudí se právě začali propadat do už zmíněné krize, která je v následujícím ročníku ligy málem srazila do propadlístě, ale i tak se jednalo o šokující výsledek.

Finále Plincneru se Slavií se stalo událostí roku, leč jen do prvního hvizdu píšťalky. Červenobílí si toho dne dali opravdu záležet. Z nebe jim spadla příležitost i nepřímo pokořit odvěkého letenského rivala, a popadli ji za pačesy. Drtivou výhrou 13:2 odkázali Plincner do patřičných mezí.

Jedeme, tramvajáci!

Tak svůj tým často povzbuzovali fanoušci SKEPu. Ta zkratka zname-

nala Sportovní klub Elektrických podniků, ale běžně se vyslovovala jako jedno slovo a skloňovala podle vzoru hrad. Žlutočervení se do divize (tehdy druhé nejvyšší soutěže) probojovali roku 1941. Měli tehdy skvělou útočnou dvojici odchovanců vlastního dorostu a budoucích spartanů a reprezentantů: Jiří Zmatlík a Jaroslav Vejvoda spolu zařizovali většinu gólů. SKEP se hned stal štikou soutěže. Jako nováček skončil pátý, ve dvou následujících ročnících třetí a čtvrtý.

I když se mu později tak nedařilo, patřil stále v Praze k nejpobornějším – už proto, že v éře předzápasů ligových mačů často pohostinsky vystupoval na Spartě.

Pak přišel únor 1948 a po něm postupný hromadný „přestup“ sportovních klubů pod křídla podniků. SKEP se najednou jmenoval Dynamo. A když převedl do svých řad všechny přední hráče, kteří byli zaměstnanci Elektrických podniků, vytvořil přes noc tým ligových parametrů v čele s exspartany Vejvodou, Zmatlíkem a Šmejkallem, Forejtem z Admiry VIII, který se právě vrátil z bratislavského angažmá, Jelínkem a Františkem Veselým nejstarším z karlínské Čechie. „Tramvajáci“ v předcházejícím roce sestoupili z divize, ale nové poměry s kvalifikačním turnajem podnikových mužstev o volné místo v lize jim nabídly možnost závažného vzestupu. Došli až do finále české skupiny, kde ztroskotali na týmu městských zaměstnanců z Pardubic, jehož jádrem byl tamní SK, ještě roku 1946 ligový. Divokou kartu pro nejvyšší soutěž nakonec stejně dostala armáda.

Na počátku roku 1949 byl někdejší SKEP z rozhodnutí vyšších míst sloučen se Slavií. Ta tak přišla ke svému pozdějšímu nucenému jménu Dynamo, kterého se jí podařilo se zbavit až uprostřed šedesátých let. Ale to už je jiný příběh...

DOBOVÉ STŘÍPKY

BURIANOVI KANONÝŘI – O síle jednáctky krále komiků svědčí už jen výčet jejích nejčastějších střelců v roce 1931: Kloz 40 gólů, Puč 27, Bára 25, Seifert 21, Čapek 20, Čípěra 13... Co jméno, to pojem z české fotbalové historie! František Kloz byl získán s velikou slávou, ale bez živné kladenské půdy se mu nedařilo a brzy se vrátil tam, odkud přišel. Burianova XI mu ale sedla, zápas co zápas v ní řádl jako tornádo!

„HOTOVO!“ – Pan Plincner nevynechal snad ani jediný zápas svého mužstva a každý jeho gól vždy oslavil široko daleko slyšitelným zvoláním „hoto-vo“. A kde měl klub hřiště? Hraje se na něm dodnes, i když se změnilo k nepoznání. Už od jejího zmrtných-vstání v polovině šedesátých let patří Viktorce.

VE VRŠOVICÍCH ZA TRATÍ – Na jaře 1948 mělo vedení Elektrických podniků velké oči. V souvislosti s mezinárodním utkáním novopečených dynamců se Švédy z Malmö uspořádalo tiskovou konferenci a na té vyhlásilo, že klub se pustí do stavby velikého stadionu. K té později opravdu došlo, ale to už byl někdejší SKEP jen slávisťským běčkem. Od té doby Slavia sídlí v Edenu.

Jaroslav Vejvoda uniká roku 1946 zlínskému Bartoncovi. Ve své spartánské čáře byl stálým kandidátem dresu se lvíčkem, ale dočkal se až roku 1951 jako hráč Vítkovice.

V brance SKEPu zrál pro národní mužstvo příští desetinásobný reprezentant Václav Morávek.

Kdysi fotbalista, dnes školník, to je Jaroslav Kamenický.

OPERACE KOLEN? LEVÉ VEDE 8:6

**AUTOR GÓLU DESETILETÍ JAROSLAV KAMENICKÝ DĚLÁ ŠKOLNÍKA
V MLADÉ BOLESLAVI**

TEXT: Štěpán Šimůnek / FOTO: Ondřej Hanuš

Kdo ví, kam až by to v kariéře dotáhl, kdyby mu ji v pouhých čtyřicetiletých letech nepřerušila vleklá zranění kolen. Třeba by se JAROSLAV KAMENICKÝ v těchto dnech chystal na loučení s fotballem v některém z evropských velkoklubů. Potenciál na to šestatřicetiletý někdejší obránce Bohemians rozhodně měl. Místo toho dnes „Kamenda“ pracuje jako školník na základce v Mladé Boleslavi. Milovaného sportu se však ani přes nesčetné rány osudu nevzdal.

Odchovanec mladoboleslavského fotbalu vydržel v tamním FK od začátků až do osmnácti, pak po něm sáhli Bohemians. Do Dolíčku se řízný obránce přesunul v roce 1993. Hned v premiérové sezoně zaznamenal svůj první ligový gól a fanoušci „klokanů“ měli novou modlu – branka to totiž byla úchvatná.

Šest sezon a dost

Časem se ukázalo, že to byl jeho jediný prvoligový zásah, ovšem stál za to. V zápase s Libercem (2:0) napřáhl od půlky a vysoký nákop zaplul až za záda Ladislava Maiera, navíc přesně do šibenice. Unikátní trefa se stala gólem týdne, měsíce, roku a později dokonce desetiletí! „Na vlastní polovině jsem zpracoval míč, kousek ho vyvezl, abych poslal dlouhý balon dopředu. Míč mi ale trochu sjel po noze a zapadl Maierovi přímo do vikýře,“ popisuje Kamenický legendární zásah.

Zelenobílý dres oblékal dalších šest sezon, z toho čtyři v nejvyšší soutěži a tři ve druhé. Dvakrát zažil postup do 1. ligy, v níž odkopal celkem 31 utkání. Pak mu však neustále se kumulující zranění kolen vystavila stopku. Poslední zápas za Bohemians odehrál Jaroslav Kamenický v říjnu 1999.

Trable s koleny ho však provázely dlouho předtím. „První operaci jsem měl už v šestnácti, to byl meniskus. Když jsem v roce 2000 v Bohemce končil, měl jsem za sebou nějakých dvanáct operací. Po té poslední jsem se probral a měl jsem jít na nějaký banální desetiminutový zákrok, ale strávil jsem tam hodinu a půl. Doktor mi na to konto doporučili, abych s fotballem seknul, jestli nechci skončit na vozíku,“ vzpomíná.

V nemocnici byl tedy Kamenický nedobrovolně jako doma, u jeho kolennou se lékaři s trochou nadsázky střídali jako u běžícího pásu. „Diagnostikovali mi artrózu v posledním stádiu a museli mi v podstatě všechno vztít z kolena. Vybrousili mi všechny chrupavky, protože se tam udělal zánět,“ vypočítává muž, jehož potíže s náchylným kloubem pronásledují dodnes. „Za poslední dva roky jsem byl dvakrát v nemocnici na Vinohradech,

kde mi to znovu čistili. Operací mám celkem čtrnáct, přičemž některé byly jenom drobné, třeba na patnáct minut. Ovšem ty těžší, to byl problém. Dneska odoperují meniskus tak, že člověk může za čtrnáct dní znovu hrát, tehdy to tak bohužel nebylo,“ krčí rameny.

Více „zabrat“ dostalo od lékařů během let jeho levé koleno. „Z těch čtrnácti zákroků jich bylo víc na levém kolenu. Myslím, že nad pravým vede tak osm šest,“ obrací Kamenický nepříjemné téma v humor.

Zachránil ho futsal

Když se dozvěděl nekompromisní verdikt, byl zdrcen. Místo slibně se rozvíjející kariéry musel začít plánovat, čím se vlastně bude živit. V jednom měl tehdy jasně, hodlal zůstat u fotbalu. Nakonec se přesunul do rodného města a v boleslavském FK začal pracovat jako sekretář mládeže. „Výdržel jsem tam nějaké čtyři roky. Byla to zajímavá práce, poznal jsem něco nového. Člověk je od rána do večera na cestách, řeší registračky, dohaduje zápasy. Do toho přišly problémy s trenéry, takže jsem začal s panem Ledvinkou trénovat dorost,“ přibližuje.

Trénování Kamenického baví. „Udělal jsem si béčkovou licenci a od dorostu Boleslavi přešel k ža-

Na 7. ZŠ v Mladé Boleslavi chodil jako capart, teď zde pracuje.

kům. Dnes se věnuji fotbalu tady u nás na okresní úrovni. Řídíme to, jak se dá, já trénuji minižáky," vysvětluje muž, který však momentálně o kariéře kouče nepřemýšlí. „Dnes je to hodně o zkušenostech a správných lidech. Asi by nebyl problém najít si angažmá, ale já bych preferoval, kdybych se mohl svěřet s nějakým starším matadorem. Ale zatím to nijak neřeším,“ prozrazuje.

U fotbalu, respektive jeho „mladšího sourozence“ zůstal i jako aktivní hráč. Našel si totiž futsal. „Začal jsem hrát za Bakov. Je zvláštní, že futsal kolenům nevaří. Sám nevím, čím to je, i doktoři se divili, že mě to v hale nebolí. Možná je to jiným režimem, dvě minuty hrajete, dvě máte pauzu a tělo si tak může odpočinout. Nevím,“ krčí rameny.

V halovém fotbale to dotáhl až do reprezentace. „Díky národnímu jsem měl možnost podívat se po světě,“ připomíná účast na světovém šampionátu v Tchaj-wanu 2004, kde pomohl Čechům postoupit ze skupiny. Poté si zahrál ještě na ME, které se v roce 2005 konalo v Ostravě, a následně pověsil reprezentační „sálovky“ na hřebík.

Důvod paradoxně netkvěl v pochroumaných kolenecích. „Futsal jde strašně rychle dopředu, od roku 2000, kdy jsme s Bakovem udělali titul, se radikálně změnil. Dnes je spíš pro mladší, výbušnější kluky, ne pro staré pány jako já,“ usmívá se hráč, který před časem přestoupil do týmu MBV Mladá Boleslav, s nímž nemá daleko k postupu do divize.

Čtyřikrát denně inzulin

Kamenický mezitím opustil pozici sekretáře a přes anabázi ve „Škodovce“ to vzal k profesi, kterou u bývalých fotbalistů moc nenajdete. Dělá školníka v 7. ZŠ v Mladé Boleslavi, do níž shodou okolností chodil už jako malý capart. „Je to práce jako každá jiná. Pořád se něco rozbíjí a já to pořád opravuji. Jsou to klasické údržbářské práce nebo třeba sekání trávníku. Zatím si nikdo nestěžoval, tak snad jsem manuálně trochu zručný,“ směje se.

„Kamenda“ zároveň lehce „fušuje“ do politiky, je členem sdružení Volba pro Mladou Boleslav. „Je to skupina lidí, kteří se spojili pod nějakou vizí. Děláme vše pro to, aby se v tomto městě co nejvíce propagoval sport. Vystavba hřišť a podobně,“ vysvětluje.

Osud mu před léty ušetřil další políček – doktoři mu oznámili, že má cukrovku! „Diabetes mi diagnostikovali před dvanácti lety, tedy přesně v době, kdy jsem kvůli kolenům končil v Bohemce. Asi dvakrát jsem tehdy přechodil chřipku a během pár týdnů jsem shodil pětadvacet kilo. Nikdo nevěděl, čím to je, a nakonec mi po odebrání krve sdělili, že mám cukrovku. Čtyřikrát denně si píchám inzulin,“ líčí.

Ovšem stejně jako mu ve sportování nezabránila operovaná kolena, neodradila ho ani cukrovka. „Naopak, moje paní doktorka je spokojená, protože alespoň tělo hodně spaluje cukr,“ přibližuje. Co se budoucnosti týče, nedává si autor gólů desetiletí žádný konkrétní cíl. „Jsem rád, že se můžu hýbat, hrát fotbal, futsal a trénovat malé kluky,“ uzavírá optimisticky.

Jaroslav si během kariéry prožil mnoho patálií.

7. ZŠ ve městě automobilů

Kromě práce školníka trénuje na trávníku malé kluky.

Dresy světových fotbalových hvězd nemohou ani mezi nejmenšími chybět.

TOUR DE CLUB

JAK PROBÍHAJÍ PRAKTICKÉ UKÁZKY TRÉNINKŮ PRO NEJMENŠÍ A NÁSLEDNÁ ŠKOLENÍ V RÁMCI PROJEKTU PRAŽSKÉHO FOTBALOVÉHO SVAZU?

TEXT: Lukáš Vřkoč / FOTO: Ondřej Hanuš

Datum: středa 26. dubna 2012, čas: 16.30, místo: Řeporyje. Na programu je další díl projektu Tour de Club, v rámci něhož dostává oddíl, který projevil zájem, od PFS zajímavý benefit. Vzorový trénink určený pro mladší a starší přípravku pod vedením zkušeného trenéra. A k tomu školení o zdravotních nástrahách za účasti fyzioterapeuta...

„Zvýšení efektivity tréninku a úbytek zranění a potíží, to jsou dva jasné cíle projektu Tour de Club. Naši snahou je ukázat, jak se mají věci správně dělat na hřišti s míčem, kde lze nejmenší fotbalisty připravovat i bez

samostatného běhání. A dále upozorňujeme na možné nástrahy a řešení zohlednění zdravotního stavu dětí,“ představuje akci profesionální trenér mládeže Pražského fotbalového svazu Mgr. Zdeněk Srba. Jeho čtyřicetiminutovou přednášku hltaří dvě desítky trenérů a rodičů kluků z přípravy FK Řeporyje. Pojďme ale v čase nazpátek.

Ronaldo, posouvej míč

Ve slunném odpoledni se nedaleko pražského okruhu shromažďuje víc dětí než obvykle. Na řeporyjský klub přišla řada a v jeho prostorách už jsou zástupci Pražského fotbalového sva-

zu, kteří se budou v nejbližších dvadesáti minutách věnovat nejen fotbalistům z přípravy, ale i oddílovým koučům a rodičům natěšených elévů.

Se začátkem praktické ukázky na trávníku se kolem trenérského instruktora Miloslava Houšky, který dlouhá léta pracoval s mládeží na Motorletu či ve Střešovicích, slézají hvězdy z celého světa. Cristiano Ronaldo, Thierry Henry a další chlapi v dresech hráčů nejlepších světových klubů a reprezentací. Jmenovky na zádech hned pomáhají při pokynech během tréninku.

„Ronaldóóó, posouvej míč tkaňkami kopačky a jen levou nohou. A teď pravou. Vyhýbejte se, pořád-

ně!“ znějí instrukce při úvodním cvičení. Je jednoduché, na zahrátí. Chlapci pobíhají s míčem u nohy mezi sebou v rohu hřiště a pečlivě naslouchají pokynům dospělých, kteří je vedou. Přítomnost trenéra z klubu na pomoc je přítom nutná.

Začátek modelové přípravy pečlivě sleduje i předseda místního klubu František Veselý. „Pány ze svazu jsme sem pozvali, aby děti i trenéři viděli, jak správně pracovat. Přece jenom jsme laici bez potřebných škol a kursů,“ mne si ruce při pohledu na trávník. Zároveň ale přiznává, že by se rád dočkal většího zapojení z řad rodičů. „Většina z nich tady jen vyvrhne děti a jede pryč, přitom bychom uvítali jejich aktivitu. S věcmi kolem občas ale pomohou, nerad bych je hanil úplně,“ dodává první muž FK Řeporyje a jeden z aktivnějších rodičů jej doplňuje: „Jsme tady jako na venkově, všichni to děláme ve volnu. Neexistuje tým placených trenérů jako ve velkých klubech, a tak jsme rádi za jakoukoliv pomoc.“

Přítomnost klubového kouče byla nutností.

Součástí Tour de Club je i přednáška s následnou diskusí.

S míčem jen v pátek

To už ale malí fotbalisté nasloučají radám pana Houšky, kterými prokládá jednotlivá cvičení. „Vezmi si klidně míč i ve volnu a hraj si s ním. Nemusíš jen tady na tréninku,“ povídá zástupce svazu. Jenže reakci dětí dopředu nikdy nikdo nevymyslí. „Já nemám čas nikdy kromě pátku,“ ozve se hlásek jednoho ze třech desítek klučinů. Smích je na místě! Odkud? No přece od zábradlí, kde postávají dospělí a bedlivě sledují modelový trénink. Mezitím mimoděk stíhají oglosovat aktuální vyřazení Barcelony z Ligy mistrů.

Pro zlepšení techniky a citu pro balon je na řadě drobné žonglování. Okamžitě je vidět, kdo si s míčem rozumí více a kdo méně. „Levá, pravá... A žádný ruce, jen nohama,“ znějí další pokyny dočasněho kouče.

„Musíte být během tréninku aktivní,“ nabádá Miloslav Houška klubového pomocníka. Ten okamžitě

začne stavět kloboučky a pomáhá vysvětlit další cvičení pro členy řeputyjských přípravek. Pracuje se v trojicích; dva na jedné straně, jeden na druhé. První z dvojčky vyběhne, přihraje a doběhne na druhou stranu, odkud okamžitě vybíhá protějšek. A tak stále dokola. „Přihrávu a běžím, ale ty přihrávky musí být přesné!“ zvyšují hlas trenéři.

Zapálení caparti poctivě střídají nohy, a když cvičení vypadá konečně k světu, jde se na další změnu. Doprostřed mezi ně dávají koučové další klobouček, který je nejprve nutné jen obkroužit a později před ním zvládnout například zasekávku. „Musíš levou vnější. Tohle je vnitřní nárt a tohle vnější... A teď pořádně tím vnějším,“ cepuje Houška svěřence. Po hodině je hotovo a on přenechává zbytek jednotky klubovému trenérovi. „Všechno má svůj čas. Nemůžu s nimi dělat cvičení dlouho, ty děti to nemůže takhle naráz bavit,“ uzavírá svou část řeputyjského dílu Tour de Club.

Přednáška a diskuse

Mezitím se zájemci přesouvají na přednášku, aby si vyslechli užitečné rady z oblasti teorie pod vedením střídajícího se Zdeňka Srby s fyzioterapeutem Stanislavem Macháčem. Účast zprvu bohužel není kdovíjaká, ale nakonec opravdu necelých dvacet trenérů a rodičů naslouchá odborníkům.

Fyzioterapeut s pomocí projektoru vysvětluje možné nástrahy sportovní přípravy. Důraz klade na zranění, přetěžování dětí a do toho stíhá odpovídat na dotazy přítomných. Účastníci tak v uceleném tvaru dostávají užitečné rady a tipy v aktivitě a trénování nejmenších fotbalistů. Dozvídají se například, že do šestnácti let by děti vůbec neměly chodit do posilovny nebo jaký sport je vhodný jako doplněk k fotbalu. „Plavání,“ vyhrkne Macháč a začne vysvětlovat proč. Srba jej doplňuje s informacemi o nutném rozvoji celkové připravenosti a pohyblivosti.

Mezi přítomnými sedí rodiče, pro něž je přednáška s diskusí zajímavým ponaučením. „Bohužel jsem nestihla začátek, ale to, co pánové říkali, bylo určitě zajímavé! Dozvěděla jsem se, že fotbal je pro syna zátěž, kterou je nutné jinými činnostmi kompenzovat. Další informace se navíc dočtu i v tištěném materiálu, který jsme dostali,“ řekla k teoretické části svazového projektu přítomná maminka jednoho z malých fotbalistů Romana Futová.

Jak je vidět, akce má opravdu smysl nejen pro oddíly a lidi se k ní umějí najít cestu. „Tour de Club v našem klubu naprosto splnilo očekávání. Rozhodně doporučuji návštěvu odborníků ze svazu i dalším týmům,“ rozplýval se předseda FK Řeporyje František Veselý. Slušná reklama, ne!?

INZERCE

FSG SVOBODA
STEINFELD

Pod vedením Miloslava Houšky z PFS děti trénovaly s obrovským zájmem.

NEJČASTĚJŠÍ DOTAZY... A ODPOVĚDI

Kolikrát v týdnu trénovat?

Speciální fotbalový trénink je nejlepší plánovat dvakrát v týdnu, ale jinak to chce každý den udržovat pohybové aktivity a zapojit gymnastiku, plavání, atletiku, úpolová cvičení, kolo, brusle, lyže, prostě všestrannou pohybovou přípravu. Je nutné mít alespoň 12 až 15 hodin pohybu týdně.

Jak poznat, že je dítě v rámci tělesného rozvoje v pořádku a jaké má případné potíže?

Nejlépe při prohlídce u sportovního lékaře nebo fyzioterapeuta, kontakty na celou řadu takových zařízení dávají přednášející při akcích do materiálů pro rodiče.

Jak se seznámit s kompenzačními cviky?

Ideálně v rámci celotýmové prohlídky u fyzioterapeuta.

Tahoun klokanů Filip Blecha

TECHNIK Z ĎOLÍČKU

TALENT FILIP BLECHA Z BOHEMIANS 1905 A JEHO DOTAZNÍK

TEXT: Lukáš Vrkoč / FOTO: archiv F. Blechy

Jeho vzorem je Španěl Cesc Fabregas, rád by šel v jeho stopách a zahrál si za Arsenal, který dává šanci mladým hráčům. Seznamte se... FILIP BLECHA – šikula z Bohemians 1905 a výběru Prahy do 15 let.

Fotbalové začátky:

Když mi bylo šest let, přivedl mě táta na Střížkov a tam jsem zahájil kariéru.

Důležité kroky v kariéře:

Čtyři roky jsem byl na Střížkově a pak jsem přestoupil do Bohemky. Ani přes vztahy mezi kluby to nebyl žádný problém.

Nejoblíbenější trenér:

Asi žádného ani nemám. Zato můžu říct, že jsem zatím neměl s nikým problémy.

Fotbalový vzor:

Cesc Fabregas z Barcelony. Líbí se

mi jeho hra, způsob přihrávek, přehled na hřišti a v poslední sezoně také zakončení. Dal docela dost gólů.

Oblíbený klub:

Londýnský Arsenal. Proč? Protože tam hrál Fabregas, protože dává hodně prostoru mladým fotbalistům a hraje kombinačně. Rád bych si tam jednou zahrál, je to jeden z mých snů.

Poslední výsledek A-týmu Bohemians 1905:

Bohužel prohráli 1:0 na Spartě (v době vzniku dotazníku měli za sebou Bohemians 1905 právě neúspěšný zápas na Letné – pozn. autora).

Oblíbený hráč Bohemky:

Nevím, moc se jim nedaří. Ale možná Jan Moravec.

Nejlepší spoluhráč v U15:

Všichni kluci v týmu jsou výkonnostně vyrovnaní a hraje se mi s nimi hodně dobře.

Sportovní cíl:

Hrát na co nejvyšší úrovni, a pokud to bude možné, třeba se i živit fotbalem.

... a kdyby to ve fotbale nevyšlo – čím chce být:

Teď ještě nevím, ale určitě bych

www.fotbalpraha.cz

chtěl studovat vysokou školu a pak by se vidělo. Jakou? To také zatím nevím.

Mimofotbalové zájmy:

Snažím se být hodně aktivní a dělat veškeré sporty. K něčemu mě vedou rodiče, ale jinak často pohyb vyhledávám sám třeba tak, že si jdu s někým zakopat nebo tak něco. Dost času také trávím s kamarády.

Nejlepší relax a odpočinek:

Jít do vířivky nebo do bazénu.

Prospěch ve škole:

Zatím vše zvládám v pohodě a žádné problémy nemám. Na posledním vysvědčení byly čtyři trojky.

Počet přátel na facebooku:

Asi 150, moc to nepřeháním.

Typ holky, který se líbí:

Hlavně musí být chytrá! A nesmí být ošklivá! Jinak je mi to docela jedno... (usmívá se)

Během zápasů často soupeřím ukazuje záda.

V dresu Bohemians 1905 působí Filip od deseti let.

BAUER

výrobce sportovních pohárů

www.pohary-bauer.cz

**NOVINKY
2012**

super economy

economy

standard

luxury

LASEROVÉ GRAVÍROVÁNÍ
ECO SOLVENT TISK VE VYSOKÉM ROZLIŠENÍ

NOVINKA 2012 NOVINKA 2012 NOVINKA 2012 NOVINKA 2012 NOVINKA 2012 NOVINKA 2012 NOVINKA

UV LED TECHNOLOGIE TISKU
ČTYŘBAREVNÝ CMYK TISK - BÍLÁ BARVA - SPECIÁLNÍ LAK

VÝROBCE

Poháry Bauer s.r.o.
Baška 149
Baška, 739 01
tel: 558 649 225
774 710 152

SPECIALIZOVANÉ PRODEJNY

PRAHA
Modřanská 68d
Praha 4, 143 00
tel: 774 710 154

OSTRAVA
Kačkova 15/1580
Ostrava 1, 702 00
tel: 774 710 313

ROŽNOV p. R.
Chodská 670
Rožnov p. R., 756 61
tel: 774 935 772

ÚSTÍ n. L.
Velká bradební 746/37
Ústí n. L., 400 01
tel: 776 561 987

POHÁRY TROFEJE MEDAILE PLAKETY FIGURKY EMBLÉMY DIPLOMY VENCE TALÍŘE

MLÁDEŽ

MEZIKRAJSKÁ SOUTĚŽ

Úspěch je na světě! Pražské výběry do třinácti a čtrnácti let postoupily shodně do republikových finále. Potvrdily tak letitý fakt, kdy se mužstva tvořená nejlepšími hráči hlavního města v daných kategoriích dostávají mezi špičku v České republice. Příjemným zjištěním je i to, že tak činí „fotbalovým“ stylem namísto síly, již praktikují některé další výběry. Na snímku je výběr do 13 let: dolní řada zleva – Houbá, Letuan Ann, Kubr, Vu Hung, Petrák, Vrána, Havránek, Kotek, Bíba. Horní řada – Čunát, Fortelný, Tvaroh, Bedma, Samek, Hinák, Sloup, Krob, Fiala, Čajkovský, Janko, Mentberger, Straka, Konder.

PELMEL

ANEBO CO SE DĚJE MEZI MLADÝMI (A NADĚJNÝMI) FOTBALISTY

TEXT: Lukáš Vácoč / FOTO: archiv PFS

PŘÍPRAVKY A VELIKOST HŘIŠTĚ

V pravidlech fotbalu jsou uvedeny minimální rozměry hřiště doporučené pro soutěžní utkání. V kategorii přípravky jsou přitom o pět metrů menší, než jaké doporučil v rámci svých soutěží Pražský fotbalový svaz. „Nezlobili bychom se, kdyby byla hřiště malinko větší a prostor prosadit se měli i méně technicky zdatní hráči přípravky,“ říká profesionální trenér mládeže PFS Mgr. Zdeněk Srba s mírným postesknutím, že trenéři a správci leckde vyměřují hřiště od oka a dělají plochy zbytečně malé.

DANONE CUP, ŠANCE PRO NELIGOVÉ TÝMY

I fotbalisté v kategorii U12 z neligových (přeborových) týmů mají šanci poměřit síly se zahraniční konkurencí. Nejúspěšnější český tým ale musí vždy projít od městských kol přes semifinálové turnaje a finále až k vítězství, na základě něhož se kvalifikuje mezi světovou elitu do Paříže. Hlavního města se akce týkala díky turnaji třech týmů s výběry Prahy 4, Prahy 6 a Prahy 10–11. Nejúspěšnější nakonec byli borci ze „čtyřky“, zastupující kluby Tempo, Braník či Podolí pod vedením Petra Kamitzky a Jiřího Janečka. Pochvalu ovšem zaslouží i trenéři zbylých dvou týmů (Martin Hornok, resp. Otmar Mansour) za skvěle odvedenou práci. Uspějí vítězové i v celorepublikové a případně mezinárodní konkurenci?

KRAJSKÁ STŘEDISKA MLÁDEŽE

Zástupci pěti týmů z Prahy podali přihlášky do projektu Krajských sportovních středisek mládeže. A všichni splnili stanovené podmínky FAČR, tedy dokázali zájem pracovat koncepčně. Háje, Aritma, Střešovice, Tempo a Vyšehrad... Jen na tři z nich se ale usměje štěstí, až budou dodané projekty vyhodnoceny a stanou se oficiálními KrSpSM.

AKTIVNÍ ŽENY

To, za co zástupci PFS bojují, se stává skutečností. Do procesu přípravy nejmenších fotbalistů se zapojují v hojném počtu už i ženy. Ačkoliv se trenéři-muži brání, jde o sympatický trend současnosti. „Matky hráčů dodávají tréninkům a celému fungování týmů mateřský prvek, i když působí jen jako vedoucí. A navíc se hodně hlásí i na kursy na získání trenérské licence,“ libuje si svazový kouč Mgr. Zdeněk Srba.

ALL STARS CUP 2012

V pražském Edenu se chystá velká akce! V termínu 15.–17. 6. se zde uskuteční už čtvrtý ročník mezinárodního fotbalového žákovského turnaje s názvem ALL STARS CUP 2012. Stejně jako v předchozích letech slibují jména zahraničních účastníků jedinečné srovnání české a evropské fotbalové špičky. „Nejdůležitějším cílem tohoto turnaje je nabídnout nejlepší českým žákovským týmům konfrontaci s prvotřídními zahraničními týmy z různých fotbalových škol,“ prozrazuje ředitel turnaje Jaroslav Novák. Kromě obhájece prvenství

z loňského roku – portugalského Sportingu Lisabon – přicestují do Prahy týmy z Anglie (Everton FC), Itálie (SSC Neapol), Ruska (CSKA Moskva), Turecka (Fenerbahce Istanbul) nebo Německa (Hertha Berlin). V kategorii do čtrnácti let se těmto zahraničním účastníkům postaví nejlepší české týmy. Partnerem akce je i Pražský fotbalový speciál a jedním z patronů internacionál a manažer reprezentace Vladimír Šmicer. Informace o turnaji hledejte na webu www.allstarscup.cz.

Loňský ročník All Stars Cupu opanovali hráči Sportingu Lisabon...

TIPOVAČKA PFS

- Nová soutěž pro všechny fanoušky a znalce pražského fotbalu! Zaregistrujte se na novém webu www.fotbalpraha.cz, tipujte výsledky utkání Pražská teplečenská přeboru mužů a vyhraďte některou z hodnotných cen!

Společnost **ČSAD Invest, a. s.** zastřešuje dopravní subholding **Z-Group** v rámci České republiky, zajišťuje zásobování všech dopravních společností pohonnými hmotami, jejich komplexní technické zabezpečení a také prodej PHM zákazníkům mimo dopravní skupinu.

Činnosti společnosti:

- Nákup a prodej zboží (Autobusy a PHM)
- Opravy vozidel
- Poradenská činnost
- Prodej kvalitních pohonných hmot

Divize **Diesel** se zabývá nákupem a prodejem PHM v areálech ČSAD, jenž jsou rozmístěny po celé ČR.

Další služby:

- Bezhotovostní tankování čipovými kartami
- Možnost nastavení limitů na jedno tankování
- Možnost nastavení peněžního kreditu (denní, měsíční, týdenní, kvartální, pololetní, roční)

Divize **BONAVIA servis, a. s.** působí jako servisní společnost v areálech dopravních společností ČSAD, kde poskytuje svým zákazníkům komplexní materiálně technické zabezpečení dopravy - opravárenství, sklady náhradních dílů. Dále také provozuje sběrný kovového šrotu.

Ve svých **16-ti provozovnách** v rámci České republiky poskytuje servisní služby v oboru opravárenství, diagnostiky motorů nákladních vozidel a autobusů.

KLUB

AFK Union Žižkov patřil k nejlepším pražským klubům meziválečné éry.

ČERNOBÍLÁ KLASIKA

AFK UNION ŽIŽKOV SLAVÍ 105 LET, KDYSI Z NĚJ MĚLA RESPEKT I SPARTA ČI SLAVIA

TEXT: René Machálek – editor agentury Mediafax / FOTO: Ondřej Hanuš

V nejslavnější éře si fotbalisté AFK Union Žižkov zahráli proti slavné Barceloně nebo s výběrem Madridu, tým vyhrál i amatérskou ligu a duely proti Spartě či Slavii byly pro Žižkovské samozřejmostí. Na tuhle dobu v klubu mohou už jen vzpomínat, Union se nyní pere o body v pražské I. B třídě. V sezoně, kdy slaví 105 let existence, postupové plány nemá a myslí na umístění ve středu tabulky.

Slavnou historii AFK Union Žižkov si mohou jeho hráči či funkcionáři kdykoliv připomenout. Na rozdíl od jiných celků mají totiž k dispozici originály klubových kronik, o které

dlouhá léta a velmi dobře pečoval pan Mašín, jenž byl zároveň dlouholetým sekretářem oddílu, a které nabízejí velmi zajímavé čtení.

Klub založili 25. srpna 1907 a hlavní postavou u jeho zrodu byl František Benátský. Výbor působil jako tříčlenný a zápisné činilo pro současníky neuvěřitelných čtyřicet haléřů. Týdně pak musel zájemce přidat dalších deset haléřů. „Výročí bychom proto chtěli oslavit právě 25. srpna. Rádi bychom nastoupili v dresech, které by měly původní barvy, v nichž Union historicky hrál, a to černobíle pruho-
vané. Na dresech by bylo číslo 105, vyrobená bude i speciální plaketa,“ vyhlásí důležitý den sekretář klubu Jiří Fouček.

Proti Barceloně

Kroniky obsahují novinové výstřižky, stejně jako inkoustem psané komentáře klubových činovníků. Najdou se zde slavná vítězství i výsledky proti světovým velkoklubům či výběrům. Co by současné české kluby daly za to, kdyby s Barcelonou prohrály jen o gól nebo třeba uhrály remízu s výběrem Madridu. Tím vším se mohou Žižkovští chlubit, byť jde o dvacátá a třicátá léta minulého století.

Však také na klub nezapomněl Eduard Bass ve své slavné knize Klapzubova jedenáctka. „Oslavy si chceme užít, ale žádného slavného soupeře zvát nebudeme. Termín našeho výročí vychází na sobotu, takže se nejspíš bude hrát mistrovský zápas. Maximálně si třeba zahráje áčko proti běčku,“ shodují se klubový sekretář Fouček s hrajícím trenérem Petrem Blážou, který je jednou z klubových ikon, protože v žižkovských barvách působí už 42 let. „Já jsem si třeba proti internacionálům zahrál, když se tady otvíralo hřiště. Bylo příjemné zahrát si proti slavným jménům.“

I když je nyní klub spokojený v pražské B třídě, pohrávají si oba

muži do budoucna s myšlenkou, že by se AFK Union Žižkov mohl posunout výš. Ne že by chtěl útočit na některou z celostátních soutěží, kam léta patřil, ale na úrovni hlavního města by prý týmu slušela vyšší patra. „Dlouho se tu kopal přebor, hrálo se i o postup do divize proti běčku Bohemky. To tu byly i tři stovky lidí,“ vzpomíná hrající trenér Bláža. „Ted' se nikam nehrneme, ale I. A třídu by si Union do budoucna zasloužil. Kdyby tady zůstal kádr pohromadě...“ přemítá kouč.

Útok na postup ne

Nadšení o růžové budoucnosti ale okamžitě krotí sekretář klubu Fouček, a jak už to v současnosti bývá, vše je spojeno s nedostatkem financí. „S vyšší soutěží jsou spojené vyšší náklady, platíme za pronájem hřiště a nemáme žádné sponzory,“ upozorňuje.

Klub stejně jako řada dalších na této úrovni počítá každou korunu. AFK Union Žižkov má ale roli o poznání těžší, nemůže totiž počítat s pomocí radnice své městské části, kterou využívají konkurenti. „Máme to složitější, protože adresně patříme pod Prahu 3, ale katastrofálně pod Prahu 9, takže to dopadlo tak, že jsme nic nedostali vždy s odkazem, že patříme jinam,“ vysvětlují funkcionáři AFK Union Žižkov.

Z každého slova je ale patrné, jak oběma mužům na klubu záleží. Sounáležitost s barvami AFK Union Žižkov však přetrvává dlouhá léta, a to nejen u této dvojice. „Vždycky první úterý v měsíci se v nedaleké sokolov-

AFK UNION ŽIŽKOV

ROK ZALOŽENÍ: 1907

VÝVOJ NÁZVU KLUBU: AFK Union Žižkov, ASK Union Žižkov, TJ Dynamo Žižkov Spoj, TJ Spoj Žižkov, Union Žižkov, AFK Union Žižkov

ÚSPĚCHY: v nejslavnější éře si klub zahrál proti Barceloně či výběru Madridu. V roce 1925 vyhrál AFK Union Žižkov amatérskou

ligu, klubový dorost pak v roce 1963 hrál první ligu.

SOUČASNOST: I. B třída, skupina B

POČET TÝMŮ: dva mužské („A“ – I. B třída, skupina B, „B“ – III. třída skupina C, jeden tým mladších žáků, dva celky starší přípravky a dva mladší přípravky)

ně schází stará garda klubu. Někteří chodí pravidelně i na naše zápasy, a to třeba i v 86 letech," popisují Fouček s Blážou.

Pohromadě drží tým skvělá parta, která funguje i mimo bitvy o mistrovské body. „Když bylo třeba udělat na hřišti malé vápno, tak se šlo celé áčko. Vykopali jsme to a pak si dali guláš. Nikoho z kluků jsem nenutil, ale přišli všichni," těší Blážu, který sám jde příkladem. I když by si mohl fotbal užívat v roli trenéra, stále je připravený vyběhnout na hřiště. „Ve 47 letech je schopný odehrát během víkendu zápas za áčko i za běčko," složil poklonu trenérovi sekretář klubu.

Burianova stěpa

Během desítek let se v barvách AFK Union Žižkov ukázala celá řada osobností, ať už z minulého století či nedávné současnosti. Historické analýzy zmiňují Jana Dvořáčka, který později přestoupil do pražské Sparty, barvy Unionu Žižkov oblékal i král českých komiků Vlasta Burian. Nastupoval zde i současný sportovní ředitel soutěží PFS František Vitovský nebo třeba komentátor televizních fotbalových přenosů Jaromír Bosák.

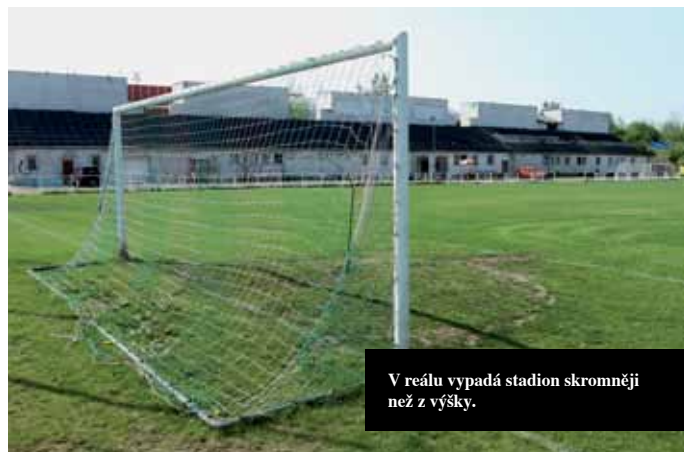
„Chytil zde i současný trenér Mladé Boleslavi Koubek, nebo nynější prvoligový hráč Růžička," vypočítávají funkcionáři. V roce 1938 měl klub hráče i v reprezentaci – Votrubu, Vokurku či Krohu. „Dalším ze symbolů klubu byl třeba Miroslav Harang, švagr našeho trenéra Bláži. Bohužel před několika lety zemřel, a další, kteří si zaslouží z novodobé minulosti vydvihnout, jsou pánové Petru, Líska, Hakr nebo Chrástil," dodává Bláža.

Klub měl ve svém středu i zahraniční hvězdu. „V roce 2002 za nás hrál Švéd Jakobson, ten tady studoval a byl vážně dobrý. Ve Švédsku hrál nějakou vyšší soutěž, tady nastřílel padesát gólů," vzpomínají Žižkovští. „Taký tu teď máme fotbalistu Hancka, který má i na téhle úrovni svého agenta," upozorňují na zajímavost.

Současným držákem pak je kromě hrajícího trenéra střední záložník Petr Prokeš, kterému je 39 let. „Je hodně důležitý hráč, dobrý do kombinace, můžu si s ním dát balon," pochvaluje si spolupráci na hřišti se zkušeným spoluhráčem junior David Bláža, syn trenéra a jeden z největších talentů v Unionu. Tým si v B skupině I. B třídy vede průměrně, nejvíce zaujala jeho rekordní výhra nad Braníkem B 10:1. „Tam jsme mohli dát daleko víc gólů. Ale co je to platné, když jsme v dalším utkání prohráli s posledním běčkem Hostivaře, kde se kluci přizpůsobili hře soupeře. Ale bojujeme dál, a když se nám povede skončit do šestého místa, tak budeme spokojeni," dodal trenér Bláža. ■

Ze žižkovského vysílače je do areálu Unionu skvěle vidět.

V reálu vypadá stadion skromněji než z výšky.

Vedení se chlubí perfektním trávníkem!

LEPŠÍ TRÁVA NEŽ V EDENU!?

Na místech, kde Union Žižkov sbíral největší klubové úspěchy, už dávno stojí paneláky, slavný fotbalový klub ale bojuje o body dál. V areálu, který patří státu, na pomezí Prahy 3 a Prahy 9, má v pronájmu jedno travnaté hřiště. „Samozřejmě by bylo lepší, kdybychom měli ploch více, zatím to ale není možné. Teď uvažujeme o tom, že by se vybudovaly alespoň dvě malá hřiště pro mládež," konstatuje sekretář klubu Jiří Fouček.

Právě na práci s fotbalovými talenty si v klubu hodně zakládají. AFK Union Žižkov zkouší hledat adepty ve školách i školkách, vzhledem k menší fotbalové konkurenci v nejbližším okolí pak také slaví úspěch a nemá o mládežníky nouzi. „Když jsme začínali tuto sezonu, měli jsme 27 dětí, teď jich je sedmdesát. Těch malinkatých je pětáctýřicet. Maminky sem děti rády vodí a chodí si odpočinout, děláme pro mládež řadu turnajů, a to i přes nezáměr o zdejší práci s mládeží ze strany příslušných radnic" konstatuje sekretář oddílu.

„Určitě nikoho do ničeho nenutíme. Chceme, aby u nás fotbal kluky bavil,"

dodává hrající trenér Petr Bláža. Jediné, co klubové funkcionáře mrzí, je to, že klub musel zrušit tým v kategorii dorostu. „Nedalo se nic dělat, kluků bylo málo," říká smutně Bláža. „Stačí se podívat na tabulky dorosteneckých soutěží a je jasné, že tenhle problém nemáme jen my. Dorosteneckých týmů ubývá. Snažíme se ale „nové“ dorostence vychovat a doufáme, že se nám mládež udrží," dodává Fouček.

Před lety se přitom zdálo, že otázka hřiště a modernizace areálu bude vyřešena. „Byl totiž rozpracován projekt, že by tady vznikl mezinárodní areál. Jenže přišla revoluce v roce 1989 a nic z toho nebylo," vykládají Žižkovští. I tak měli v tu dobu k dispozici ještě

jedno škvárové hřiště. K přípravě areálu využívaly celky Sparty, cestu sem našli i mladí fotbalisté Bohemians či Viktorie Žižkov. „To hřiště je ale teď mrtvé, už se nedostalo do stavu, ve kterém bylo. O to víc se staráme o náš jediný trávník a dovolím si říct, že je krásně prorostlý. To hřiště má lepší trávník než třeba v Edenu, kde je položen koberec," tvrdí pyšně správce areálu Vais.

Klub má snad do budoucna naději, že by se mohla současná situace zlepšit. „Existuje šance, že by se areál získal do vlastnictví, což by znamenalo velký posun a možnosti. Uvidíme, jak to dopadne," dodávají s výhledem do nejbližších měsíců Žižkovští. ■

STADION AFK UNION ŽIŽKOV

NÁZEV: není, areál patří státu, stará se o něj TJ Spojie (AFK Union Žižkov je zde v nájmu)

ADRESA: Na Balkáně 812, Praha 3-Žižkov

DOPRAVNÍ SPOJENÍ: metrem do stanice metra B Vysočanská, následně autobusem 195, 177, 183 do zastávky Balkán a odtud deset minut pěšky; metrem do stanice metra B Palmovka, odtud autobusem 109 do za-

stávky Balkán a odtud deset minut pěšky; tramvají 1, 9 a 16 z různých koutů Prahy do stanice Chmelnice a odtud pět minut pěšky.

POČET HŘIŠŤ V AREÁLU: jedno hlavní hřiště s travnatým povrchem

KAPACITA: když klub bojoval před lety o postup do divize, našlo cestu na zápasy i 300 lidí

INZERCE

FSG **SVOBODA ŠTEINFELD**

U počítače tráví Karel celou pracovní dobu.

OBKLOPEN SPORTEM

ZÁLOŽNÍK TJ RUZYŇ KAREL KUTHAN PRACUJE JAKO GRAFIK V POPULÁRNÍM DENÍKU

TEXT: Štěpán Šimůnek / FOTO: Ondřej Hanuš

Většinu své fotbalové kariéry je věrný barvám TJ Ruzyně, podobně je na tom i co se profesní dráhy týče. Záložník KAREL KUTHAN je už dlouhá léta grafikem v deníku Sport. Přestože kvůli večerním šichtám musí oželeť řadu tréninků i zápasů, specifická práce ho baví. Hlavně proto, že při ní může popustit uzdu fantazii.

K práci grafika, jinak též lamače, směřoval Karel už odmala. „Vystudoval jsem Střední odborné učiliště polygrafické, tenkrát to byl obor sazeč. Dělal jsem metěra, což je v podstatě starší výraz pro grafika, a postupem času jsem se dostal až sem do Sportu. Takže u novin jsem vlastně celý život, krom dvouleté pauzy, kdy jsem ve firmě s otcem montoval žaluzie,“ přibližuje sedmačtyřicetiletý muž, je-muž byste však tipli minimálně o pět let méně.

Doma až po půlnoci

Karel celou pracovní kariéru hájí „barvy“ deníku Sport. Stejně jako v jiných novinách se tu logicky nedělá na klasické osmihodinové šichty

od osmi do čtyř. „Jednou týdně chodím na ranní směnu, zbylé dny zhruba od dvou nebo od tří,“ nastiňuje, že brzké ranní vstávání se ho netýká. Ovšem pro případ, že by někdo záviděl, rychle dodává. „Děláme tak do půl dvanácté v noci, kdy přestanou vycházet zprávy z ČTK. Domů do Liboce se dostanu tak ve čtvrt na jednu.“

Jak vlastně vypadá běžný pracovní den grafika v jediném českém sportovním deníku? „Sednu k počítači a čekám, až mi vedoucí směny přinese takzvané zrcadlo. To je list, podle nějž v počítači vkládám do prázdné stránky fotky a texty, které posílají redaktoři. Za den mívám na triku průměrně tak šest stran, podle rozsahu konkrétního vydání,“ přibližuje.

Doba, kterou nad každou stránkou stráví, je odvislá od grafické náročnosti daného tématu. „Například při rozhovoru stačí dát jen fotku, text a je za patnáct minut hotovo. Jindy se dělají různé grafy a montáže, což může trvat i přes hodinu. A pak mi třeba vedoucí vydání řekne, že si to představoval jinak, a já musím všechno předělat,“ popisuje nelehký úděl lamače.

Kdysi se prý v redakci Sportu plánovalo, že by každý grafik měl „svůj“

obor, z čehož však sešlo. „Řešilo se, že bychom třeba dva lamači dělali jenom fotbal, další pouze hokej a jiní ostatní sporty. Ale raději od toho upustili, protože kdyby někdo náhodou onemocněl, tak jeho záskok by nebyl v obraze a nastaly by komplikace,“ vysvětluje.

Na originální práci si Karel Kuthan pochvaluje nejen její náplň, ale i dobrou atmosféru v redakci. „Někdo to může přijít stereotypní, ostatně jako většina prací. Mně se na tom ale líbí, že můžu dát prostor fantazii, rád si s každou stránkou vyhraji. Přestože dostanu návrh, jak by měla vypadat, máme v podstatě volnou ruku,“ upozorňuje. „Navíc jsme tu dobrá parta. Když někdo něco neví, nebojí se zeptat druhého, který mu vždycky poradí. To je podle mě v dnešní době vzácnost, lidé si spíš házejí klacky pod nohy, aby náhodou někdo nezabral jejich místo,“ říká trefně.

Práce grafika je nekompromisní i v tom, že když udělá chybu, druhý den ji mají před očima statisíce lidí. To se však záložníka Ruzyně netýká. „Musím to zatřepat, ale zatím se mi nepovedla žádná zásadní bota. Jenom jednou jsem si vysloužil pětistovku po-

kuty, když jsem zapomněl dát na stránku inzerát, ale to nebyla taková tragédie,“ ujišťuje.

Body už nehoní

Karel Kuthan hrál dlouhá léta Hanspaulskou ligu, té se však nedávno musel z časových důvodů vzdát. „Máme dvě malé děti, do toho dlouhé služby i o víkendech, takže jsem něčeho musel nechat, abych si děcka užil. Měl jsem na vybranou, buď se vzdám Hanspaulky, nebo velkého fotbalu. Rozhodl jsem se zůstat v Ruzyni,“ prozrazuje.

Věkem už spadá do kategorie fotbalových veteránů, ovšem kope i za „mladě“, „Hraju za áčko a za starou gardu, přičemž častěji za gardu, protože ta má zápasy v týdně, což mi vyhovuje. Víkendové zápasy áčka moc nestihám kvůli službám,“ krčí rameny.

Kvůli časovému tlaku – musí pochopitelně oželeť spoustu tréninků i zápasů. „S fotbalem to jde kombinovat složitě, ale našťáust mám tolerantního vedoucího. Když mu dopředu řeknu, že třeba příští středu potřebuji jít na zápas, tak mi rozepíše služby tak, abych ho stihl. Je to o domluvě,“ vysvětluje.

V kabinetě TJ Ruzyně patří Karel ke služebně nejstarším matadorům. „Hraju tam asi od roku devadesát čtyři, předtím jsem kopal za Štěrboholy. Když jsem se přestěhoval

Svůj „sport“ ve Sportu nemá...

Někdy je stránka hotová za 15 minut, jindy se musí celá předělat.

KAREL KUTHAN

VĚK: 47

PROFESE: grafik

KLUB: TJ Ruzyně

POZICE: záložník

do Liboce, jezdil jsem na zápasy přes celou Prahu, což prostě nešlo, takže jsem hledal jiný klub. A našel jsem Ruzyni,“ směje se.

Zkušenosti, které nabral, by mohl využít při trénování, ale kariéra kouče ho příliš neláká. „Neuvažoval jsem nad tím. Jsem spíš tichý typ člověka, asi bych neuměl někoho třeba o poločas seřvat. Ne že bych byl poserout-

ka, ale nemám v povaze, abych někoho tepal,“ přiznává.

Pohyb pro radost

Fotbal, hokej či basketbal má přes den neustále před očima, fotbalu se věnuje ve volném čase – Karel Kuthan je sportem doslova obklopen. Krkem mu však neleze, naopak. „Tím, že

sportuji odmala, je to pro mě celoživotní droga, nikdy se ho nenabažím. Spíš je problém, když jsem třeba dva dny bez něj, to začínám být dost nespokojený. Musím si jít aspoň zaběhat,“ usmívá se.

Přesto se Karlův přístup ke sportu v posledních letech změnil. Ne však kvůli práci grafika, „na vině“ jsou ubíhající léta. „Jak jsem starší, už nemám tendence hnát se za body, tak nějak jsem ztratil tu mladickou soutěživost. Fotbal si jdu zahrát jenom tak pro žízeň, stejně jako si třeba neměřím čas při běhání. Dělam to zkrátka víc pro radost, jsem víc v klidu,“ popisuje.

Co se budoucnosti týče, ať už fotbalové či profesní, neplánuje Karel Kuthan žádné dramatické změny.

„Jsem hlavně rád, že se tu ve Sportu držím, protože poslední dobou se tu zaměstnanci pořád střídají. Přijde nový šéfredaktor a vymění se dva tři lidi, takže pro mě je úspěch, že tu trávím už tolik let,“ svěčuje se. Ani mančaft, hrající ve II. třídě, opustit nehodlá. „V Ruzyni jsem spokojený, máme skvělou partu, nic měnit nebudu. Spíš jsem uvažoval, že bych s fotbalem seknul úplně, ale to jsem prozatím vyřešil tím, že jsem skončil s Hanspaulkou. Nechat i velký fotbal, to prostě zatím nejde,“ uzavírá. ■

INZERCE

FSG **SVOBODA**
ŠTEINFELD

INZERCE

VÝPRAVČÍ I TECHNIK

Zatímco Karel Kuthan prosedí pracovní dny u počítače, většina jeho spoluhráčů tráví směny na čerstvém vzduchu. Například Jaroslav Leština, který je výpravčím. I další zaměstnání hráčů TJ Ruzyně jsou ovšem zajímavá – Mi-

roslav Vašků se jako OSVČ stará o služby veřejnosti, Roman Břichnáč dělá v Pražských službách a Petr Vlk se žije rukama – je montážním technikem.

Právě vychází

**NEJSTARŠÍ ČESKÝ
SPORTOVNÍ ČASOPIS!**

GÓL jen za 10 korun!

Fotbal je o gólech, GÓL je o fotbale!

gól

Motivaci prosadit se v zápase by měli mít i hráči z lavičky.

JAK PRACOVAT S NÁHRADNÍKY... A KOLIK MÍT HRÁČŮ!?

SERIÁL PRAŽSKÉHO FOTBALOVÉHO SPECIÁLU

TEXT: Radim Trusina / FOTO: Ondřej Hanuš

V seriálu měsíčníku PFSpeciál se na této dvoustraně pravidelně řeší základní témata, která by měla zajímat trenéry v klubech na všech výkonnostních úrovních. Po radách, které se týkaly taktiky vedení zápasu, přípravy a sledování soupeře, se další otázky zaměřují na problematiku práce s náhradníky. Odpovídá na ně trenér JIŘÍ FORMÁNEK (na snímku), provozovatel stránek www.trenink.com.

Je nějaký obecný recept na to, jak pracovat s náhradníky v týmu?

Myslím si, že existuje jeden základní princip pro práci v jakémkoliv kolektivu. Je jedno, zda se jedná o mužstvo fotbalistů nebo projektový tým v nějaké firmě. Tímto receptem je vzájemný respekt a disciplína s jasným vymezením pravidel a také rolí, které hráči ve fotbalovém kolektivu na hřišti a mimo něj mají. Je třeba si uvědomit, že role hráčů mohou být dost výrazně odlišné. Fotbalista, který je vůdcem mimo hřiště, jím automaticky nemusí být i na něm. A platí i opačný případ.

Je správný termín náhradník? Měl by trenér dělit hráče na základní sestavu a náhradníky?

S rolí je hráč srozuměn tím, že o ní hovoří s trenérem, obvykle však hráči sami vycítí, jaká je jejich pozice a kde je momentálně jejich místo. Důležité je, aby si hráči uvědomili, že jsou součástí klubu a kolektivu, který má společný cíl. Cíl musí vytyčit vedení klubu společně s trenérem, je na hráčích, aby podřídili svoje chování tomuto cíli. Pokud tak neučiní, tak je vhodnější, aby změnil působiště nebo aby zvolili jiný sport – třeba golf nebo tenis.

Co je v přístupu k náhradníkům nejdůležitější? Mluvit s nimi? Vy-

světlovat jim jejich pozici v mužstvu? Nebo vysvětlovat, co zlepšit, aby poskočili do základu?

Zde je důležitý způsob, jakým se trenér rozhodne konkrétní tým vést, stejně tak je důležité individuálně přistupovat k jednotlivým hráčům. Všichni nejsme stejní, proto univerzální recept neexistuje. Já osobně nepovažuji za vhodné se před náhradníky uzavřít a přestat komunikovat, protože to může vyvolat větší problémy než jednoho nespokojeného hráče, který se nevešel do základní sestavy. Co a jak má konkrétní hráč zlepšit, to by neměl slyšet pouze hráč, který nehraje v základní sestavě, ale i ti ze základní jedenáctky. Nemůže přece nastat stav, kde hráči na sobě přestanou pracovat, to se totiž může brzo stát, že náhradníkem bude sám trenér. Pokud hráč přijde za trenérem a není spokojený se svojí pozicí v týmu nebo s množstvím příležitostí, které dostává, tak je důležité vysvětlit si vzájemné pozice, ale vždy bych před egem hráče akcentoval cíl, který má stanovený tým.

Jak udržovat motivaci náhradníků, aby měli pořádku chuť a neztráceli naději?

Motivaci prosadit se by měl mít každý hráč. Jediným možným receptem je dávat především mladším fotbalistům, pokud je to alespoň trochu možné, příležitost v mistrovských utkáních. Niko-

liv všem stejnoměrně, ale podle toho jak pracují v tréninkovém procesu, jaké výkony podávají za juniorku a jaký mají přístup. V případě starších hráčů je třeba vyložit karty na stůl a na rovinu si říct, proč hráče v týmu chcete, proč ho potřebujete, nebo je lepší pro obě strany dohodnout se na ukončení spolupráce.

Dá se říct, že správná práce s náhradníky je největší trenérské umění?

Pracovat s lidmi, to je umění. Vyba-vuji si jeden výrok úspěšného hokejového trenéra Františka Výborného, který vzpomínal na své začátky, kdy měl na každý trénink perfektně připravená jednotlivá cvičení a byl na to patřičně hrdý. Zkušený trenér, se kterým spolupracoval, mu po několika trénincích na rovinu řekl: „Cvičení si umí připravit a nakreslit každý blbec, radši si udělej pořádek v kabině.“ To přesně vystihuje fakt, že můžete mít sebelépe připravenou jednotku podle posledních poznatků, ale pokud není tým dobře složen, nefunguje komunikace a nejsou dodržována nastavená pravidla, tak to je problém, který se dříve nebo později objeví a bude vážnou překážkou.

V případě, že je dostatek hráčů, kolik je ideální si jich nechat v týmu a proč?

Tak to hodně závisí na finančních možnostech klubu, ambicích a stanove-

ném cíli pro konkrétní sezonu. Já jsem vždy preferoval, pokud to bylo trochu možné, mít k dispozici dvacet hráčů do pole a dva brankáře, tak abych mohl v ideálním případě složit dvě jedenáctky. Snažil jsem se, aby v týmu byly dvě třetiny zkušenějších hráčů a třetina mladých, kteří dostávají příležitost v dospělém fotbale. Představit si to dokážu i v kombinaci osmnáct plus dva. Počet hráčů v prvním týmu velmi ovlivňuje skutečnost, zda má klub rezervu nebo juniorku složenou z hráčů, kteří přicházejí v úvahu pro první tým.

Kolik hráčů je málo a kolik už moc?

Vím, že s touto odpovědí narazím, spousta trenérů bude mít ironický úsměv na rtech, ale já osobně si nedovedu představit, že bych šel do sezony s týmem, který by neměl šestnáct kmenových hráčů. Tedy čtrnáct hráčů do pole a dva brankáře. To je však minimalistická varianta týmu a nepředpokládám, že takto složený tým může opakovaně dosáhnout úspěchu. Ano, může se podařit sezona, kdy se nikdo nezraní a hráči se vykartují po jednom, ale není to moc pravděpodobné. Pokud máte mít v mužstvu více než dvacet hráčů do pole, tak už mi přijde jako velmi složité udržet tréninkový proces na takové úrovni, tak aby rozdíly mezi jednotlivými hráči nebyly velké.

Kolik hráčů by měl trenér brát na zápas? Je dobré vzít na lavičku třeba sedm lidí, když se dají na střídání využít pouze tři?

Opět budu vycházet z ideálního stavu, kdy mám jako trenér k dispozici dostatečný počet hráčů, nikdo není vykartovaný a nikdo není zraněný. Jsem zastáncem toho, aby soupiska na zápas byla plná, tedy osmnáct hráčů. Na druhou stranu nebudu mít plný zápis za cenu toho, abych bral na utkání hráče z juniorky nebo z dorostu. Na zápis bych dal jenom ty hráče, u kterých reálně uvažuji o jejich nasazení do hry, kteří mohou týmu pomoci. Jinak je to Potěmkinova vesnice, hezky to vypadá v novinách, ale pro hráče to je demoralizující.

Není lepší vybrat předem čtveřici nebo pěťici, o které trenér ví, že je nejlepší? Nebo je pro udržení motivace dobré vzít na lavičku všechny náhradníky, i když pravděpodobně do hry nezasáhnou, ale mají větší pocit, že patří do mužstva?

To se nevyplácí. Do desáté minuty přijedete kvůli zraněním o dva obránce. Co pak? Na lavičce mám jenom tři hráče a jen jeden z nich je obránce. Jistě, vždy můžete improvizovat, přeskupit řady, rozestavení, ale do zápasu jde tým s nějakou taktikou a vy máte možnost zasáhnout nejdříve v poloce, pokud to je vůbec možné.

Někteří trenéři zásadně nestřídají ani ve chvílích, kdy je téměř rozhodnuto, a málo hrající náhradníky dávají do hry třeba jen na pět minut. Souhlasíte s touto strategií?

Trenér by hráče měl znát, měl by vědět, jaké jsou jejich možnosti, a střídání je plně v jeho kompetenci. Já ne-

Nechat hráče rozevíčovat od přestávky po celý druhý poločas je podle Formánka nesmysl.

souhlasím, protože si pokládám otázku, proč ty střídající hráče na lavičce má? To jsou o tolik horší? Nebo to je alibi trenéra, že když to takto funguje, tak do toho nebudu radši sahat? Navíc si myslím, že to není perspektivní z pohledu dalších zápasů. Nikdy nevíte, kdo onemocní, kdo se zraní, a pak bude trenér muset do zápasu nominovat hráče, který nemá herní kondici, nevěří si, což pak ovlivní výkon celého týmu.

Často na zápasech vidíme náhradníky, co se mají rozevíčovat od poločasu, ale jen tak postávají, protože tuší, že do hry půjdou až na poslední minuty. Co s tím? Jak by se měli správně rozevíčovat?

Záleží na tom, jaká jsou nastavena pravidla a jak početný realizační tým máte k dispozici. Hráči by měli vědět, jak se mají v poločasové přestávce připravit, aby byli schopní v jakékoliv minutě druhé půle naskočit do utkání a týmu pomoci. Střídající hráči musejí mít neustále na paměti, že faotbalisté základní sestavy utkání rozehrávají, ale o osudu zápasu často rozhodují ti hráči, kteří ho dohrávají, což mohou být oni. Je to o odpovědnosti střídajících hráčů vůči celému týmu.

Je správné, že trenéři posílají hráče hýbat už ve 46. minutě jen tak ze zvyku?

Pokud nemám v úmyslu střídat během následujících patnácti minut, tak to nedělám. Protože hráč, který stráví

třicet minut za brankovou čarou, ztrácí koncentraci a po vystřídání nejenže týmu nepomůže, ale naopak mu spíš uškodí.

A není náhodou rozevíčování od začátku druhého poločasu nutnost, protože trenér nemůže dopředu vědět, kdy bude potřebovat střídat?

Nemyslím si, že to je nutnost. Jistě, může nastat situace, že trenér uvažuje o střídání, ale utkání nebo zdravotní stav hráče se ubírá jiným směrem, než předpokládal, pak je toto chování pochopitelné. Jinak v tom logiku nevidím.

Měli by náhradníci mít tréninky navíc, když klub nedisponuje během nebo za něj z nějakého důvodu nehrají?

Pokud necháme stranou možnost jít hrát za rezervu nebo juniorku, tak mohou nastat dva modelové případy, které vycházejí z konkrétního tréninkového týdenního mikrocyklu. V prvním případě se jedná o utkání vložené doprostřed týdne, obvykle do středy, a je jedno, zda se jedná o soutěžní nebo pohárové utkání. Pokud hraje tým na domácím hřišti, pak se mi osvědčilo absolvovat zkrácenou intenzivní tréninkovou jednotku s hráči z lavičky a s těmi, kteří nebyli k utkání nominováni. V případě, že tým hraje vložené utkání venku nebo se jedná o standardní týdenní mikrocyklus, pak hráči z lavičky mají odlišný obsah pozápasového tréninku. ■

INZERCE

UMÍME ZABEZPEČIT COKOLIV

H-S-P

Mechanické, **elektronické** a speciální zabezpečení

www.h-s-p.cz

MLADÝ ČTENÁŘ

Speciál jde na dračku! Nejen zástupci dospělých berou měsíc co měsíc do ruky náš časopis, ale také nejmladší generace jej pravidelně otevírá. Texty asi nehlítá, ale nachází v něm fotky rodičů, známých, kamarádů a o tom magazínu podobného typu mimo jiné jsou. Takže jen houšť a větší kapky!

FOCENO:

28. dubna 2012 během utkání přeboru mezi Zličínem a Viktorií Žižkov B

AUTOR:

Pavel Jířík st.

NOVÝ ATRAKTIVNÍ WEB PFS

Aktuální zpravodajství z fotbalu v hlavním městě
a kompletní archiv Speciálu najdete na internetových stránkách

www.fotbalpraha.cz

// ZDE
CHYBÍ
VÁŠ
DRES!!!

FootballMania

DODAVATEL KOMPLETNÍHO SPORTOVNÍHO VYBAVENÍ **NIKE**.

// NYNÍ AKČNÍ NABÍDKA!

INFORMUJTE SE NA INFO@FOOTBALLMANIA.CZ

// NAVŠTIVTE NAŠI VZORKOVNU NA ADRESE:

NAD KRÁLOVSKOU OBOROU 1080/51 / 170 00 / PRAHA 7

FootballMania

FOOTBALLMANIA, A.S.

NAD KRÁLOVSKOU OBOROU 1080/51 / PRAHA 7

TEL.: 226 232 193 / **MAIL:** INFO@FOOTBALLMANIA.CZ

WWW.FOOTBALLMANIA.CZ

ALEXANDRIA

cestovní
kancelář

*Vážení přátelé,
jedním ze základních cílů Pražského
fotbalového svazu je rozvoj a podpora
mládežnického fotbalu. Jsme rádi, že se
k této podpoře můžeme připojit, a proto
se cestovní kancelář ALEXANDRIA
stala hrdým partnerem nového projektu
Neberte nám naši hru.*

Kromě podpory tohoto projektu jsme pro všechny členy a příznivce Pražského fotbalového svazu připravili speciální slevy na naše zájezdy:

14 % na zájezdy z katalogu CK Alexandria „Léto 2012
– letecké zájezdy“

9 % na zájezdy z katalogu CK Alexandria „Léto 2012
– zájezdy autobusovou a vlastní dopravou“

5 % na zájezdy z Last minute nabídky
CK Alexandria

Slevu je možné uplatnit z katalogové ceny osoby na pevném lůžku. Slevu není možné sčítat s jinými výhodami, slevami, akčními či speciálními nabídkami. Slevu nelze uplatnit u vybraných zájezdů.

Pro uplatnění těchto slev a další informace k této nabídce navštivte naše pražské pobočky na níže uvedených adresách nebo nás kontaktujte telefonicky či e-mailem

ALEXANDRIA

Vodičkova 25, 110 00 Praha 1
Tel.: 221 592 592 Fax: 221 592 593
E-mail: vodickova@alexandria.cz

ALEXANDRIA

Španělská 2, 120 00 Praha 2
Tel.: 221 466 466 Fax: 222 251 602
E-mail: info@alexandria.cz

ALEXANDRIA

Galerie Fenix (otevřeno denně)
Freyova 945/35 190 00 Praha 9
Tel.: 211 138 591 Fax: 211 138 595
E-mail: vysocany@alexandria.cz

Jméno a příjmení objednavatele zájezdu:

Rezervační číslo objednaného zájezdu: Fotbalový klub:

TENTO KUPON LZE VOLNĚ KOPÍROVAT A ŠÍŘIT MEZI ČLENY A PŘÍZNIVCE VAŠEHO KLUBU. NA VYŽÁDÁNÍ JEJ ZÍSKÁTE I VE VÝŠE UVEDENÝCH POBOČKÁCH.